

TRIBUNE

Jaargang 45 • nr. 3

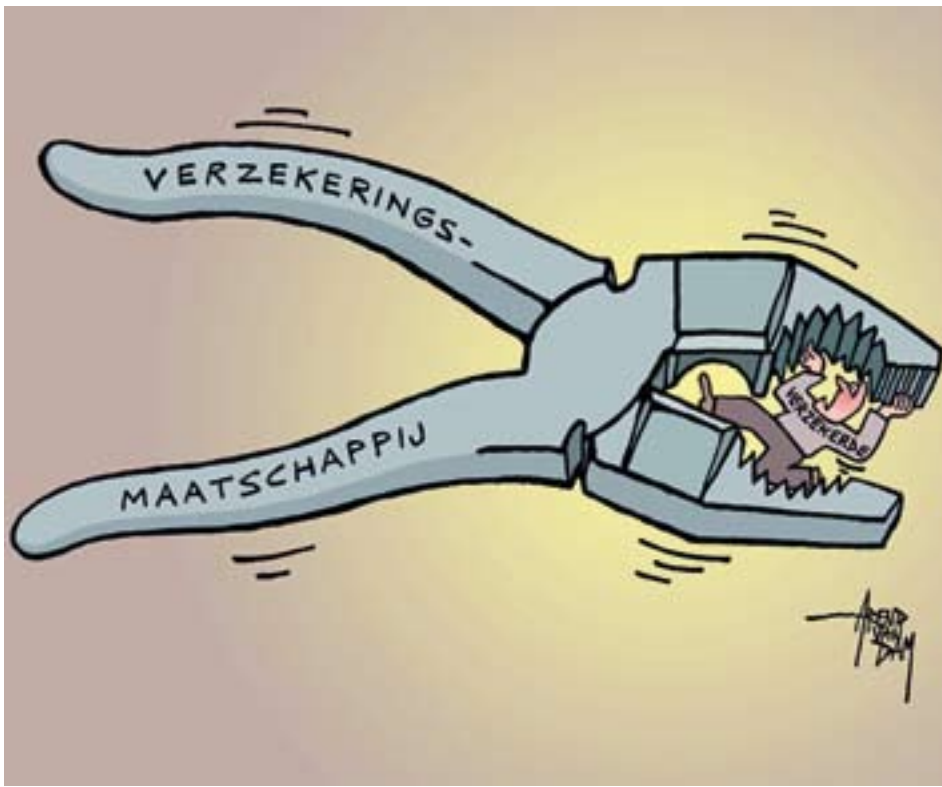
• maart 2009 • Nieuwsblad van de SP • € 1.75

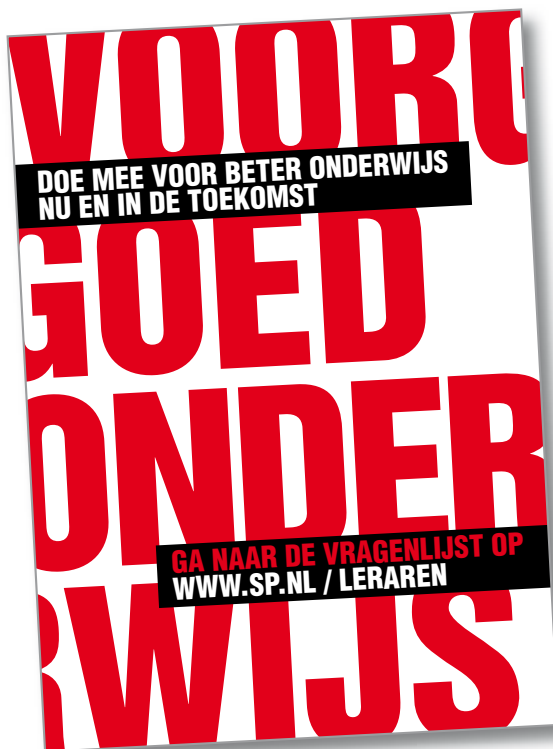
De leukste politiepost van Nederland

Interview: Dennis de Jong, lijsttrekker Europa

Wie betaalt de crisis

LERAREN AAN HET WOORD

Wat gaat er goed en wat gaat er fout in het onderwijs? Dat is de kernvraag van een groot SP-onderzoek onder leraren in het basis- en voortgezet onderwijs. In maart hebben alle scholen een vragenlijst ontvangen, waarin leraren hun mening over het onderwijsbeleid kunnen geven. Gevraagd wordt naar zaken als de werkdruk, de klassengrootte, het salaris en de schaalvergroting in het onderwijs. Maar leraren kunnen uiteraard ook zelf brandende kwesties aandragen. De resultaten van het onderzoek worden voorgelegd aan regering en parlement.

MEEDOEN KAN NOG TOT EN MET 27 APRIL. MEER INFORMATIE:

www.sp.nl/leraren/

COLOFON

**UITGAVE VAN
DE SOCIALISTISCHE PARTIJ (SP)**
verschijnt 11 maal per jaar

ABONNEMENT

€ 5,00 per kwartaal (machtiging) of
€ 24,00 per jaar (acceptgiro).
Losse nummers € 1,75.
SP-leden ontvangen de Tribune gratis.

REDACTIE

Rob Janssen, Daniël de Jongh

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

Willem Bos, Jola van Dijk, Maja Haanskorf,
Menno Herstel, Ronald Kennedy,
Suzanne van de Kerk, Lander Loeckx,
Bas Stoffelsen, Karen Veldkamp,
Rob Voss, Dineke de Zwaan

VORMGEVING

Antoni Gracia
Robert de Klerk
Gonnie Sluijs

ILLUSTRATIES

Arend van Dam
Wim Stevenhagen

SP ALGEMEEN

T (010) 243 55 55
F (010) 243 55 66
E sp@sp.nl
I www.sp.nl

LEDEN- EN ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 40
F (010) 243 55 67
E administratie@sp.nl

REDACTIE TRIBUNE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 42
F (010) 243 55 66
E tribune@sp.nl

DE TRIBUNE IN GESPROKEN FORM

Belangstellenden voor de Tribune op
cd kunnen contact opnemen met de
SP-administratie.

DE TRIBUNE OP INTERNET

www.sp.nl/nieuws/tribune

COVER

Roger Dohmen / Hollandse Hoogte

IN DIT NUMMER:

Amsterdam

4

*Debacle Noord-Zuidlijn
in beeld*

Dennis de Jong

12

*“Europa heeft vrede en
welvaart gebracht, maar
is afgeleden”*

Wijkagenten

16

*“Hunnie weten wat er
speelt, hunnie kennen mij”*

EN VERDER...

6 Actueel: Wie draait er op voor de crisis?

19 Ze zijn Nuts: Campagne op stoom

22 ROOD in Brussel: “Dit is de plek om mensen wakker te schudden”

25 Limburg: Weefwereld

26 Wim Lentink heeft wat met nanotechnologie

8 Nieuws 27 Gespot 28 Prikbord 30 Theo 31 Puzzel

Leve de franje

De crisis is nog maar amper op stoom gekomen of ik kan de term versobering al niet meer horen. Ik was dan ook blij verrast toen ik hoorde dat de nieuwe aankleding van het Vondelpark tegen alle verwachtingen in niet sober gaat worden.

Ik ben geen Amsterdammer en heb ook geen bijzondere band met de stad. Maar ik hou van het Vondelpark. Er heerst een charmante chaos, het is er druk op een prettige manier. Fietzers en skaters rijden je er bijkans van de sokken, wannabe yuppies en grachten-gordeldieren zitten er zo irritant opzichtig te picknicken dat het grappig wordt. De stinkende resten van hun barbecuefestijnen worden opgegeten door de loslopende honden, die daarmee onbedoeld een rattenplaag voorkomen. Onverstoorbare hippies verruimen er hun geest. Excentrieke aanhangers van alle denkbare geloofsrichtingen brengen er hun blijde boodschap, terwijl in de bosjes achter hen vrijwel alle seksuele handelingen worden verricht die god verboden heeft. Dezelfde bosjes waar de honden zo hun eigen boodschap achterlaten. En dan zijn er nog de hordes toeristen en provincialen, zoals ik, die in veel te groten getale komen genieten van de chaos en daardoor medeschuldig zijn aan het schier onoplosbare afwateringsprobleem. We hebben het park namelijk metersdiep de grond in gestampt, waardoor het als afvoerputje voor de omringende woonwijken fungeert. We zouden ons schuldig moeten voelen, maar dat doen we niet. De voortdurende restauratiewerkzaamheden bestendigen immers de permanente chaos waar we voor komen.

En nu komen daar de banken, prullenbakken, lantaarnpalen en kiosken van Anouk Vogel te staan. Uitgevoerd in gietijzer en versierd met vogels (*what's in a name*) en andere niet strikt functionele versiersels. Mijn hart maakt een sprongetje. Charmante franje in plaats van sobere zakelijkheid, wat een mooi tegenwicht voor de crisis.

Namens de redactie: Daniël de Jongh

Debacle

Het begon met 700 miljoen euro en het werd tweeënhalf miljard: 3300 euro per Amsterdamer. Hij zou in 2005 klaar zijn, maar het wordt – naar schatting – niet eerder dan 2017. Naast de voortdurende kostenoverschrijdingen en bouwvertragingen trekt de aanleg van de Noord-Zuidlijn ook anderszins een zware wissel op Amsterdam. Overlast voor omwonenden, lastige situaties voor winkeliers én verzakking van historische panden maken het debacle compleet. De werkzaamheden trekken diepe sporen door de stad. “Voor mij is de grens van mijn politieke verantwoordelijkheid bereikt”, zei wethouder Tjeerd Herrema en trad af. Tot driemaal toe vroeg de SP in de hoofdstad om een diepgaand onderzoek naar de hele gang van zaken; nu tekent zich eindelijk een politieke meerderheid af voor een raadsenquête. ‘Overweeg alle opties, ook stopzetting van de bouw’, stelt de SP Amsterdam.

*Tekst Rob Janssen
Foto's Menno Herstel*

Wie gaat de crisis betalen?

Steeds sneller komt de crisis op ons af. Dagelijks komen er nieuwe berichten en cijfers waaruit blijkt dat het nog groter en ernstiger wordt dan al werd gevreesd. Wie zullen er voor de gevolgen van de crisis opdraaien? Degenen die de crisis veroorzaakt hebben? Of degenen die het minst weerbaar zijn?

In eerste instantie werd er door veel politici, economen en andere 'deskundigen' een beetje badinerend over de crisis gedaan. Het was een Amerikaanse kredietcrisis en wij moesten ons vooral het hoofd niet op hol laten brengen. Nederland stond er uitstekend voor en kon wel een stootje hebben, zo beweerden Bos en Balkenende in koor.

Inmiddels is duidelijk dat ook Nederland hard wordt getroffen. De economie krimpt, de werkloosheid neemt snel toe en de overheid wordt op termijn met een enorm begrotingstekort geconfronteerd. De grote ontslaggolven moeten nog komen; het zijn nu eerst de uitzendkrachten en de ZZP'ers (zelfstandigen zonder personeel) die op straat komen te staan. Ook de gepensioneerden horen bij de eerste slachtoffers. Indexering, de aanpassing van de pensioenen aan de inflatie, zit er voor dit en de komende jaren niet in. Er is een gerede kans dat de premies voor de pensioenen omhooggaan en gesproken wordt over het optrekken van de pensioengerechtigde leeftijd naar 67 jaar.

Minister Donner van Sociale Zaken roept werknemers op tot solidariteit. Daar bedoelt hij mee dat ze, net als de gepensioneer-

den, genoeg moeten nemen met een loonstijging van nul procent. Tegelijkertijd worden we van alle kanten opgeroepen om de economie te stimuleren door ons geld te blijven uitgeven. Anders zakt de vraag helemaal in, komen er steeds meer bedrijven in de problemen en wordt de crisis versterkt.

Europese tweeslachtigheid

Ook de Europese leiders hebben zich, op een speciale EU-top in Berlijn, gebogen over de crisis. Er is een aantal principeafspraken gemaakt om gezamenlijk de crisis te bestrijden. De regeringsleiders zijn het er over eens dat er strenger toezicht moet komen op het internationale kapitaalverkeer, dat belastingparadijzen aangepakt moeten worden, hedgefondsen aan banden gelegd en dat er een einde moet komen aan de perverse beloningen van topbestuurders.

Een concrete uitwerking van deze plannen laat nog op zich wachten. Met het benoemen van deze problemen erkennen de EU-regeringsleiders impliciet dat het neoliberale karakter van Europa een rol heeft gespeeld bij het ontstaan van deze omvangrijke crisis. Tegelijkertijd houden ze echter vast aan het neoliberale karakter van Europa en streven ze nog steeds naar het aanvaarden van het

Pooierboy

Waarom hebben wij vaak de neiging om woorden te kiezen die de werkelijke aard van een persoon, ding of situatie verbloemen?

ARNHEM - Het gerechtshof in Arnhem heeft donderdag in hoger beroep zes jaar en elf maanden cel opgelegd aan een 28-jarige loverboy uit Utrecht.

Het hof houdt de man verantwoordelijk voor poging tot doodslag, voortdurende ernstige mishandelingen en het dwingen van zijn vriendin tot prostitutie gedurende bijna vijf jaar. De vriendin werd onder meer met een verhitte spies mishandeld en gedwongen tot abortus. Een weggelopen meisje van 16 mishandelde en verkrachtte hij. Het is niet gelukt dit meisje ook te dwingen tot seks voor geld. (Bron: NU.nl)

In dit bericht (van 5 februari 2009) klopt iets niet. Hoezo, loverboy? Noemen we iemand met een dergelijk staat van dienst een *loverboy*? We hebben het hier over een *pooierboy*! Maar waarom noemen we dat dan niet zo? Vinden we de werkelijkheid iets om te verdoezelen of iets om als uitgangspunt te nemen?

'Arbeiders' heten al lang geen arbeiders meer. Eerst werden het werknemers en tegenwoordig zijn het medewerkers die soms 'je' en 'jij' mogen zeggen tegen de baas. O nee, 'baas' kan ook niet meer, hij is de *coach* geworden die opereert als 'de eerste ondergelijken'. Een schoonmaakster is een interieurverzorgster geworden en iemand aan een machine een *operator*, die niet langer werkt op een fabriek, maar op een *plant*. Werken in ploegendienst wordt: 'vrij zijn als anderen moeten werken'. En als de mensen massaal op de keien worden gezet, heet dat 'reorganiseren'.

'Ouden van dagen' werden eerst 'bejaarden', vervolgens 'ouderen' en heten tegenwoordig 'senioren'. De onderwijzers van toen zijn nu leerkrachten geworden. Gehandicapten zijn 'mensen met een vlekje' geworden, armen zijn 'minima', de mensen die uitgebuit worden zijn 'de mensen aan de onderkant', of lid van een 'kwetsbare groep', en zij allen samen zijn 'de zwakken in de samenleving'. Aan de mensen die deze term gebruiken vraag ik steevast of ze weleens een bouwvakker een hand hebben gegeven.

Het meest stuitende eufemisme wat ik ken is het woord 'troostmeisje', voor de vrouwen die in de jappenkampen van Indonesië tijdens de Tweede Wereldoorlog op een vreselijke manier zijn onderdrukt, uitgehongerd en misbruikt. Zij strijden nog steeds voor erkenning en excuses.

Zou het niet beter zijn wanneer we afspreken de dingen voortaan bij de naam te noemen?

(Deze column is deels ontleend aan een passage uit het boek 'Effe dimmen'.)

Jan Marijnissen

Verdrag van Lissabon, waarin het vrije kapitaalverkeer als belangrijk principe van de EU wordt vastgelegd. Ook in Nederland zien we die tweeslachtigheid. Er wordt, ook door de regering, schande gesproken van de graaicultuur en van de perverse prikkels in met name de financiële sector, maar er wordt nauwelijks iets ondernomen om tot werkelijke veranderingen te komen. Er zijn tientallen miljarden in de banken gestopt, zonder dat de financiële instellingen hun beleid wezenlijk hoeven te veranderen. De uitverkoop van andere sectoren, zoals de energievoorziening, gaat gewoon door en de postmarkt wordt toch geliberaliseerd.

Als gevolg van de crisis dreigt er een fors tekort op de overheidsbegroting. Dus moet er bezuinigd worden. Bij de discussie daarover in het parlement deed SP-fractievoorzitter Agnes Kant een aantal suggesties: "De verspilling van de commerciële reïntegratie, de miljarden voor JSF, de kilometerheffing, de geldverslindende bureaucratie in zorg, de mega-salarissen aan de top." Maar dat is niet het soort zaken waar de coalitiepartijen aan denken. Als het aan hen ligt wordt er niet bovenaan, maar onderaan de maatschappelijke ladder bezuinigd. Als het aan hen ligt zijn het de uitkeringen en de sociale voorzieningen waarin wordt gesneden. Dat is niet alleen hoogst onrechtvaardig, het is ook heel dom.

Kant: "Dergelijke bezuinigen brengen nieuwe schade toe aan de economie. Ze zullen ertoe leiden dat de mensen minder te besteden hebben, dus zakt de economie nog verder in. Het zal de recessie verergeren en leiden tot nog minder banen, nog meer uitkeringen, nog meer ellende."

Systemecrisis

In plaats daarvan roept de SP de regering op om met een fors stimuleringspakket komen. Agnes Kant: "Haal al geplande investeringen naar voren en bedenk nieuwe, zoals onderhoud aan woningen en scholen, spoorwegen en waterwegen. Investeer in de bouw en onderhoud van huurwoningen, in energiebesparing in woningen. Investeer in onderhoud van scholen en van spoorwegen. Leg versneld spoor aan, bijvoorbeeld de spoorlijn Breda-Utrecht. Bouw buurtverpleeghuizen. Investeer in duurzame energieprojecten en innovatie. Er liggen plannen klaar ter waarde van 2,7 miljard om ouderen in verpleeghuizen eindelijk een eigen kamer te geven. Dat soort maatregelen versterkt de economie en de menselijke waardigheid."

Daarnaast benadrukt ze dat er ook structurele veranderingen moeten komen. "Deze crisis is een systeemcrisis, de praktijk toont aan dat het ongeremde kapitalisme wereldwijd tot drama's leidt. Het is dus geen kwestie van een noodverband leggen en dan weer doorgaan. De politiek moet lessen trekken. Er zullen fundamentele veranderingen moeten komen. De economie zal democratischer moeten worden bestuurd en gecontroleerd, met meer zeggenschap voor werknemers en minder aandeelhoudersmacht. We moeten echt naar een nieuwe koers, anders zullen we snel weer op weg zijn naar de volgende crisis."

Tekst Willem Bos

Illustratie Arend van Dam

Crisis

Het is menens: voor wie het nog niet wist benadrukt het Centraal Planbureau (CPB) de ernst van de economische crisis. De economie krimpt met 3,5 procent en volgend jaar zijn er, als het zo doorgaat, ongeveer 675.000 werklozen in Nederland. "We staan voor een grote beproeving", zegt premier Balkenende. Toch handelt de overheid voorzichtig: van de beloofde 9,3 miljard euro is slechts 2,5 miljard in de economie gepompt. Agnes Kant: "Bij de banken was het kabinet er als de kippen bij, maar nu het om banen en mensen gaat is het kabinet veel te traag."

Foto Steve Woods / sxc.hu

Politici verdienen genoeg

De voorgestelde salarisverhogingen (tot wel 30 procent) voor wethouders, ministers, gedeputeerden, Statenleden en raadsleden zijn door de regering definitief naar de prullenbak verwezen. Niet meer dan terecht, vindt SP-Kamerlid Ronald van Raak. De SP heeft zich van meet af aan verzet tegen deze zelfverrijking. "Onze Kamerleden, Statenleden en raadsleden dragen het grootste deel van hun vergoedingen af aan de partij. Zij laten zien dat een verhoging van het inkomen nergens voor nodig is. Het is goed dat de regering nu is gezwicht voor de kritiek. Dat is een groot succes."

Slager plant boom

Zeeuwse bomen contra Belgische muur

Een Belgische provocatie. Zo betitelen heel wat Zeeuwen het kappen van 1200 bomen in het Belgische deel van de grensoverschrijdende Hedwigepolder. En het vervolgens plaatsen van een enorm hekwerk – 'de Berlijnse Muur' zeggen actievoerders – langs de landsgrens was natuurlijk helemaal olie op het vuur. Dus stelden Nederlandse Kamerleden, onder wie SP-senator Kees Slager (links op de foto) en Tweede Kamerlid Fons Luijben (beiden Zeeuw), samen met veel agrariërs een symbolische tegendaad: zij plantten juist bomen in genoemde polder. Wat is er aan de hand?

Omdat zeeschepen bestemd voor de haven van Antwerpen steeds groter werden en steeds meer diepgang kregen, werd de Westerschelde te ondiep. En dus moest de vaargeul al twee keer uitgediept worden. Dat ging echter ten koste van schorren en slikken en ter compensatie daarvan kwam ontpoldering elders ter sprake. Maar ontpoldering, oftewel het weer onder water laten lopen, van het karakteristieke (boeren)landschap ligt zeer gevoelig in Zeeland. En nu de Belgen zich vooralsnog nergens iets van aan lijken te trekken, zijn de Zeeuwen woedend. Evenals de actievoerende politici. Kees Slager: "Wereldhavens als Hamburg en Rotterdam vangen de grootste schepen op in Cuxhaven en de Maasvlakte; nergens varen de oceaanreuzen zo diep landinwaarts als in Antwerpen. Terwijl Zeebrugge prima als alternatief zou kunnen dienen." Maar de ontpoldering is toch bedoeld om natuur te compenseren? "Zeker, maar je praat niet alleen over natuurlandschap. Bij de Hedwigepolder gaat het ook over cultuurlandschap en landbouwgrond", aldus Slager.

Foto Archief SP

Sollicitatieplicht voor oud-politici

De door de regering verworpen voorstellen die salarisverhoging voor politici mogelijk zouden

maken, bevatten echter ook positieve punten. Zo wordt er een sollicitatieplicht voor oud-politici geopperd. Iets wat al geregeld moet worden sinds de Tweede Kamer in 2003 een

voorstel daartoe van Jan Marijnissen overnam. "We moeten het kind nu niet met het badwater weggooien", vindt Van Raak. "Het is goed dat het kabinet de salarisvoorstellen niet doorvoert, maar die sollicitatieplicht moet natuurlijk wel zo snel mogelijk geregeld worden." De SP bepleit al jaren dat er een einde moet komen aan de situatie dat oud-politici wel een riant wachtgeldregeling krijgen, maar niet hoeven te solliciteren naar een nieuwe baan.

Smerig werk

De 29-jarige pornoactrice Stormy Daniels is de aangewezen persoon om 'eerlijkheid, integriteit en karakter naar Washington DC te brengen'. Dat beweert althans de website draftstormy.com die de blonde 'adult performer' wil voordragen voor de senaatsverkiezing van 2010 in Louisiana. Daniels heeft de onafhankelijke kandidatuur nog niet bevestigd, maar sluit ook niets uit. "Veel smeriger dan mijn huidige baan kan de politiek niet zijn", zegt ze. "Mijn hele leven heeft niemand me serieus genomen, tot het te laat was voor ze." Die opmerking kan gezien worden als een waarschuwing aan het adres van de huidige senator en mogelijke tegenkandidaat David Vitter. Hij is overigens in opspraak geraakt toen bleek dat hij klant is geweest van de escortservice van deze 'Madam DC'. In een recente internetpoll haalt hij 31 procent van de stemmen, op de voet gevolgd door Daniels met 29 procent.

Foto Mastery of Maps / flickr.com

Arbeidsplicht voor gehandicapten

Staatssecretaris Klijnsma, Sociale Zaken, wil gehandicapten verplicht laten werken met behoud van uitkering. Daarmee lijkt ze het advies van de commissie-De Vries over de sociale werkvoorziening te willen doorzetten. Dit komt erop neer dat arbeidsgehandicapten desnoods onder het minimumloon moeten werken, om voor hetzelfde geld meer mensen aan het werk te krijgen. "Dit kan natuurlijk alleen als de arbeidsvoorwaarden worden verslechterd en dat is wat mij betreft onacceptabel", aldus SP-Tweede Kamerlid Paul Lempens (foto). Hij vindt dat gehandicapte werknemers een volwaardige CAO-beloning verdienen.

Foto Govert de Roos

AWBZ en het zwarte gat

Een zorgaanbieder die bijna failliet gaat aan bizarre investeringen als een kasteel en een rolstoelverkoper die rijk wordt over de ruggen van gehandicapten. Het is pijnlijk duidelijk geworden dat, zoals de SP al tijden stelt, er totaal geen zicht is op wat er gebeurt met de 22 miljard die in de AWBZ omgaat. Alleen staatssecretaris Bussemaker lijkt het te weten maar die wil liever niks zeggen, vertelt ze in de Volkskrant. Alleen als er 'iets raars gebeurt' wil ze het parlement wel informeren. 'Ik stuur ze nu al boekwerken met informatie. Maar op een gegeven moment houdt het op.' SP-leider Agnes Kant verwacht

De vergulde pil

Beïnvloeding van artsen

Heeft uw huisarts opeens een espressoapparaat in de wachtkamer of typt hij sinds kort op een draadloos toetsenbord? Het zou zo maar eens kunnen dat er een vertegenwoordiger van de farmaceutische industrie is langs geweest. Volgens de Inspectie voor de Gezondheidszorg zijn dergelijke 'relatiegeschenken', maar ook overmatige vergoedingen, vrij gangbaar geworden. SP-Tweede Kamerlid Henk van Gerven: "Er moet een eind worden gemaakt aan de beïnvloeding van artsen om bepaalde medicijnen voor te schrijven. Dit kost de samenleving miljoenen per jaar." De kosten worden doorberekend in de verzekeringspremie en dus aan de consument. "Daarnaast is het maar de vraag of de voorgeschreven medicijnen daadwerkelijk de beste zijn." Het onderzoek van de IGZ is uitgevoerd op aandringen van SP-fractievoorzitter Agnes Kant in 2006. Toen al werd er melding gemaakt van de agressieve marketingtechnieken van farmaceutische reuzen als Pfizer en AstraZenica. De IGZ-onderzoeksresultaten zijn trouwens maandenlang onder de pet gehouden, onder juridische druk van een medicijnfabrikant. Via de Wet Openbaarheid van Bestuur heeft Trouw ze in handen gekregen, zij het flink gecensureerd. Van Gerven wil dat de rapporten onmiddellijk naar de Kamer worden gestuurd.

Foto Bruno Sersocima

meer openheid over de AWBZ om te garanderen dat het premiegeld juist wordt besteed. "Veel te veel zorggeld lekt weg naar onzinnige aanbestedingsprocedures, controlegekte, idioot hoge bestuurskosten en onverantwoorde projecten", stelt ze. "De crisis maakt het extra noodzakelijk om de AWBZ-uitvoering te desinfecteren." De SP wil onder andere betere samenwerking tussen zorginstellingen, een einde aan het marktdenken en kleinschalige zorg als norm.

Nijmegen: denk niet wit, denk niet zwart

Met een elektronisch registratiesysteem en een limiet voor populaire scholen, wil de gemeente Nijmegen de 'witte vlucht' een halt toeroepen. Door de maatregelen moet de scheiding tussen witte en zwarte scholen worden tegengegaan. Het komt erop neer dat peuters worden gekoppeld aan drie buurtscholen; op basis van hun adres,

maar ook bijvoorbeeld factoren als broertjes/zusjes die al op dezelfde school zitten. SP-Tweede Kamerlid Jasper van Dijk is erg tevreden over de voorstellen. "Het is zeer moedig van Nijmegen om voorop te lopen, dit voorstel moet zeker navolging krijgen." De plannen passen ook bij de tien voorstellen tegen segregatie die SP-kamerlid Sadet Karabulut onlangs deed. Daarin werden gemeenten opgeroepen om binnen vier jaar met een aanvalsplan te komen om witte en zwarte scholen tegen te gaan.

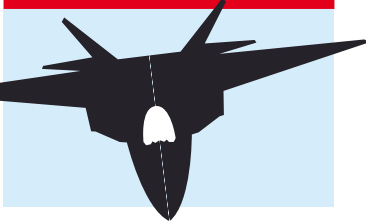
Vorstelijke aftrekposten

Vanuit paleis Noordeinde bedingt Koningin Beatrix in Groot-Brittannië een lagere belasting voor prinses Christina en zorgt ze ervoor dat ook prinses Irene en haar familie fiscale voordeeltjes krijgen. Deze onthullingen volgen op berichten van onnodige privé-reisjes, vakantiehuizen en geheimzinnige 'potjes' voor de Oranjes. Volgens SP-Kamerlid Ronald van Raak is het niet erg koninklijk dat de koningin haar familie helpt om minder belasting te betalen in andere landen: "Dat past niet bij ons staatshoofd." Ook laakt hij de regering, die beweerde dat er bij prinses Irene sprake was van een uitzondering. "Een week later hebben we alweer een tweede geval. Ik hoop niet dat we over tien weken tien speciale en unieke gevallen hebben."

Foto CharlesFred / Flickr.com

Betuwelijn in de lucht

De F16-gevechtsvliegtuigen kunnen nog tot 2022 mee en de haastige aankoop van de JSF is onnodig. Dat stelt defensiespecialist Bert Kreemers in zijn promotieonderzoek 'Hete Hangijzers'. Hij is daarmee de zoveelste expert die vraagtekens zet bij de deelname van Nederland aan de ontwikkeling van de Joint Strike Fighter. Kreemers berekent verder dat de ondergrens van het maximale aantal vliegreuners zelfs in 2020 nog niet in zicht is. SP-Tweede Kamerlid Krista van Velzen: "Hier wordt gegoocheld met cijfertjes en de enige die de dupe is, is de belastingbetaler. Waarom zouden we honderden miljoenen steken in de aanschaf van tientallen peperdure jachtvliegtuigen terwijl de oude nog niet aan vervanging toe zijn?" Ze wil een parlementair onderzoek naar de noodzaak van de vervanging van de F-16s. De kosten van de JSF zijn al met 30 procent gestegen en Nederland is de enig overgebleven 'bondgenoot' in de ontwikkeling van de JSF. "Alle seinen staan op rood maar Defensie dendert door. Laten we niet wachten tot de JSF definitief een vliegende Betuwelijn is geworden."

Bizarre oprotpremies

Er zijn vorig jaar 80 bestuurders in de zorg 'vertrokken'. Naar de reden van hun terugtrekken kan gegist worden, maar vast staat dat ze in totaal 20 miljoen euro aan vertrekpremies in hun zak hebben gestoken. "Bizar", vindt SP-Tweede Kamerlid Renske

Alcomobilisten vrijuit

CBR zakt opnieuw

Honderden 'alcomobilisten' kunnen ongestraft rondrijden en ruim vijfduizend persoonlijke medische dossiers zijn vermist. Dat blijkt uit informatie die SP-Kamerlid Emile Roemer in handen heeft gekregen over de administratieve chaos bij het Centraal Bureau voor Rijvaardigheid (CBR). Daaruit blijkt dat zeker duizend automobilisten die zware verkeersdelicten hebben begaan, gewoon hun rijbevoegdheid behouden. "Mensen die met drank en drugs zijn betrapt kunnen gewoon blijven rijden", zegt Roemer. Bovendien heeft het bureau honderden dossiers laten verlopen, onder andere van automobilisten die tot vier maal de toegestane hoeveelheid alcohol in hun bloed hadden. "Deze mensen horen natuurlijk niet op de weg, dit is ongelooflijk." Hij wil dat de Raad van Toezicht onmiddellijk op non-actief wordt gesteld en dat minister Eurlings de touwtjes in handen neemt.

Foto Konrad Baranski / sxc.hu

Leijten. "Het is verspilling van zorggeld. De cijfers komen van de NVZD, de vereniging van bestuurders in de zorg. De SP denkt dat dergelijke handdrukken een logisch gevolg zijn van marktwerking in de zorg – absurd hoge salarissen, auto's van de zaak, torenhoge pensioenvergoedingen en, bij falen, dus een vertrekpremie. Leijten wil opheldering van de minister van Volksgezondheid. "Ik wil precies weten wie waarom moest vertrekken en hoe vet de vertrekcheque is geweest. Namen en rugnummers." Onlangs werd bekend dat zorginstellingen Philadelphia en Meavita op de rand van faillissement verkeer-

den dankzij wanbestuur. "De verantwoordelijken moeten opdraaien voor die fouten en niet een zak geld meekrijgen."

Kinderrechters onder druk

Doordat er veel meer kinderen uit huis worden gezet of onder toezicht worden geplaatst, worden kinderrechters overbelast. "Ze hebben nauwelijks tijd om te lunchen of naar de wc te gaan", zegt SP-Kamerlid Jan de Wit. Dat is geen overdrijving. Het aantal zaken is toegenomen van 31.561 in 2003 tot 50.742 in 2008. Het maximum van tien

verzoeken per dag ligt in de praktijk op twaalf. De kinderrechter krijgt per zaak 45 minuten betaald, terwijl complexe zaken veel meer tijd in beslag nemen. "Er moeten zo snel mogelijk meer kinderrechters bij komen, zodat ze minder onder tijdsdruk staan", vindt De Wit. "Ook moet de financieringsnorm worden verruimd, zodat een kinderrechter per zaak meer tijd krijgt om tot een zorgvuldige afweging te komen. Het belang van het kind mag immers niet in het geding komen."

Timmermans' gespleten tong

In een interview met het Franse dagblad Le Monde constateert staatssecretaris Frans Timmermans van Europese Zaken tevreden dat de Europese Raad zich ontwikkelt tot 'een soort echte Europese regering'. Dat is vreemd, aangezien Timmermans eerder heeft aangegeven niets te voelen voor het concept van een Europese Staat. "Hij spreekt met gespleten tong", constateert SP-Kamerlid Harry van Bommel. "In Nederland zegt Timmermans geleerd te hebben van het referendum over de Europese Grondwet, waar de bevolking massaal 'nee' zei tegen een superstaat Europa. In het buitenland doet hij het voorkomen alsof het wantrouwen van de Nederlanders geheel is verdwenen." Van Bommel heeft inmiddels schriftelijk opheldering gevraagd. "Hij moet in het buitenland het standpunt van de bevolking eerlijk weergeven."

Foto Ginger Vibes / Flickr.com

Rust voor De Kamp

De tramtunnel door de wijk De Kamp komt er niet. Dat heeft de Haarlemse gemeenteraad ondubbelzinnig besloten. Dit tot grote tevredenheid van de SP, die zich er van meet af aan tegen heeft verzet. "Dit is een grote overwinning voor de bewoners van De Kamp", aldus fractievoorzitter Pieter Elbers. "Het onzalige plan is nu definitief van tafel!" Die conclusie kan getrokken worden nu ook de PvdA zich tegen een korte variant van de tunnel heeft uitgesproken. Als het plan uitgevoerd zou worden, zou dit betekenen dat een deel van de wijk gesloopt zou moeten worden voor de sneltram. Ook de Provinciale Statenfractie van de SP heeft zich uitgesproken tegen het plan. Met name de manier waarop de wethouder vragen ontdeek, baarde zorgen: "De wijze waarop (niet) is gecommuniceerd met de bewoners is schandalig. Via via kregen ze te horen dat er een gapend gat in hun buurt geslagen ging worden." Gelukkig is de rust weer teruggekeerd in De Kamp.

Foto anNZstream / Flickr.com

Al Mansouri veroordeeld tot 30 jaar cel in Iran

De 62-jarige Iraans-Nederlandse Maastrichtenaar Abdullah al Mansouri is in Iran veroordeeld tot dertig jaar cel vanwege zijn politieke opvattingen. Dat bevestigt de Nederlandse ambassadeur in Teheran na aandringen van de Tweede Kamer. "Samen met

Babbels bij de knabbel

PvdA knabbelt aan ontslagrecht

PvdA-woordvoerder voor Sociale Zaken Bert Tichelaar wil een maximale vergoeding van 75.000 euro voor ontslagen werknemers. Dit ondanks dat de PvdA telkens heeft beweerd pal te staan voor het ontslagrecht. "Hiermee pleegt Tichelaar woordbreuk en haalt hij Donner rechts in met een nóg slechter voorstel dan dat van de CDA-minister", vindt SP-Kamerlid Paul Ulenbelt. Dat Donner de huidige crisis aanpakt 'om zijn politieke agenda door te drukken', verbaast hem minder. "Blijkbaar wil de PvdA hem daarin bijstaan." De SP, FNV Bondgenoten, CNV en vakbond De Unie verwerpen het voorstel van Donner. Ulenbelt: "Het is niet uit te leggen dat iemand met een jaarloon van 74.000 euro bij onterecht ontslag tot wel 4 jaarsalarissen mee kan krijgen, en iemand met 75.000 maar 1 jaarloon." De Raad van State heeft het wetsvoorstel om die reden onderuitgehaald.

Foto BFred Green / sxc.hu

GroenLinks heb ik de minister gevraagd of een eerlijk proces heeft plaatsgehad", aldus SP-Kamerlid Harry van Bommel. "We dringen erop aan dat personeel van de ambassade in Iran Al Mansouri zo gauw mogelijk in zijn cel bezoekt." Al Mansouri vluchtte in 1988 naar Nederland en maakte zich sterk voor de onafhankelijkheid van een olierijk gebied in het westen van zijn geboorteland. Tijdens een rondreis in Syrië in 2006 werd hij opgepakt en uitgeleverd aan Iran. De familie van Al Mansouri meldde zijn veroordeling al een week voordat Buitenlandse Zaken ervan op de hoogte was.

Werkervaring bij nieuwbouw Sociale Dienst

Van de Groningse SP-fractie mag de dienst Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SoZaWe) best verhuizen naar een nieuw pand vlakbij station Europark. Onder één voorwaarde: bij de aanbesteding moet de bouwer verplicht worden om arbeids- en werkervaringsplaatsen beschikbaar te stellen voor langdurig werklozen. "De komende jaren zal het moeilijk worden voor langdurig werklozen om een baan te vinden", aldus SP-raadslid Agnes Schlebusch. "Een

steuntje in de rug is zeer welkom." Renovatie van de 'Zwarte Doos' waar SoZaWe momenteel gevestigd is, ziet de SP in Groningen niet zitten. "Dat wordt duurder, levert een slechter gebouw op en betekent drie jaar lang noodhuisvesting en dus slechtere dienstverlening."

Verkeersherrie is niet sportief

De politie gaat harder optreden tegen automobilisten, bromfietzers en motorrijders die geluidsoverlast veroorzaken. Dat heeft verkeersminister Eurlings toegezegd, na aandringen van SP-Tweede Kamerlid Emile Roemer. Door de toename van het aantal voertuigen, maar ook door gebrekkige handhaving, is de geluidshinder in het verkeer toegenomen. Een op de tien Nederlanders zegt er last van te hebben. "Bij de APK-keuring wordt het geluid niet gemeten en politiecontroles op de weg zijn er maar sporadisch. Ondertussen winnen de illegale en lawaaiige sportuitlaten aan populariteit omdat hier toch nauwelijks op beboet wordt." Het liefst had Roemer gehad dat er tijdens de APK getest wordt op het aantal decibellen, maar dat is niet mogelijk. "De politie moet dus optreden. Gelukkig is de minister dit met mij eens", aldus Roemer. "Het 'mooie' geluid van een sportuitlaat mag niet tot overlast bij genietters van stilte leiden." Roemer wil dat de minister nu de politiekorpsen laat uitrusten met geavanceerde geluidsmeters.

Foto Sophie / sxc.hu

Dennis de Jong

“Nederland wil minder Brussel”

Dennis de Jong (53) uit Rotterdam voert op 4 juni de Europese lijst van de SP aan. De speciaal adviseur voor mensenrechten en goed bestuur bij het ministerie van Buitenlandse Zaken ruilt vol vertrouwen zijn baan in voor een prominente plek in het Europees Parlement. “Wij hebben een écht antwoord op de rampzalige neoliberale koers van CDA, VVD en PvdA in Nederland en Europa. Wij zijn niet eurofiel, niet gek van Europa, zoals D66 en GroenLinks. Wij zijn niet eurofoob en zeggen niet zoals Wilders: ‘Weg met Europa’. Wij zeggen: Nederland wil minder Brussel. Samenwerken okay, maar wat we zelf kunnen, doen we voortaan ook zelf.”

Wat zeggen je collega's op Buitenlandse Zaken over je vertrek naar Brussel?

“Ze zijn heel positief. Maar toch ook: ‘Jammer dat je weggaat, Dennis’. Tot mijn verbazing kwamen er collega's naar me toe die zeiden: ‘Ik ga zeker op je stemmen, want ik stem altijd SP.’ Meerdere malen dacht ik: ‘Wát? Jij?!’ Heel grappig. Maar dan realiseer je je ook dat er bij de Kamerverkiezingen meer dan anderhalf miljoen Nederlanders SP stemden. En dat we bij het referendum over de Europese Grondwet zelfs de meerderheid van de bevolking vertegenwoordigden.”

En je omgeving?

“Mijn vrienden reageerden ook erg positief, evenals mijn partner. Oké, ik zal wat minder thuis zijn en we zullen elkaar wat minder zien. Maar Brussel ligt qua afstand niet verder weg van Rotterdam dan Groningen en Maastricht. En ik ga me ook niet opsluiten in Brussel; ik wil veel in Nederland zijn. Dat heb ik ook beloofd in mijn eerste toespraak tot de Partijraad van de SP en dat meen ik echt. Ik zie me als vertegenwoordiger van Nederlandse kiezers. Die moeten mij dus ook voortdurend kunnen zien en spreken.”

Hoe ben je ooit bij de SP gekomen?

“Ik zat in de PvdA toen Wim Kok z'n ideologische veren afschudde. Dat vond ik een ramp. Ik vind dat mensen voor elkaar moeten zorgen, niet tegen elkaar moeten worden opgezet. Ik heb niks met een samenleving van ikke-ikke-ikke en de rest kan stikken. Ik zat bij Buitenlandse Zaken niet voor niets bij de Directie Mensenrech-

ten. Rechten van mensen moet je beschermen, niet uithollen en afbreken. Dat gebeurde in de afgelopen jaren, hier en in de rest van de wereld. De PvdA liet het gebeuren; daar kon ik niks meer mee. Daardoor kreeg ik gaandeweg meer belangstelling voor de SP. Van die partij hoorde ik allemaal dingen die ik al heel lang vond. Ik heb niet anders gedaan dan heel veel andere mensen die vonden dat andere partijen de weg kwijtraakten waar de SP verfrissende antwoorden bood.”

En hoe word je dan lijsttrekker?

“Zes jaar geleden werd ik lid en ben daarna steeds actiever geworden in de partij. Ik heb meegelopen bij het ontwikkelen van politieke standpunten over internationale kwesties. En ik heb me ook op lokaal niveau ingezet; heel uniek dat de SP daar zoveel waarde aan hecht. Toen de partij me vorig jaar vroeg of het Europees Parlement me wat leek, dacht ik: ‘Hé, daar zit ruimte in, qua achtergrond, kennis en ervaring pas ik daar goed in, ik spreek m'n talen, ik heb in Brussel gezeten en weet hoe het daar werkt. Ik durf dat wel aan.’ Ja, en ik voelde me wel vereerd door het verzoek en was trots toen ik unanieme steun van de Partijraad kreeg. Nu ga ik er voor, vol gas.”

Dat kost je wel een prachtbaan op het ministerie.

“Zeker. Ik heb dertig jaar bij de Rijksoverheid gewerkt. Ik heb als ambtenaar - en in mijn vrije tijd als wetenschapper - spreekbeurten en interviews gegeven en internationaal een naam opgebouwd als het gaat om thema's als het bestrijden van corruptie en het beschermen van godsdienstvrijheid. Ik kijk er met grote tevredenheid op terug.

Nu krijg ik de kans om de standpunten van de SP uit te gaan dragen, in het Europees Parlement. Dat is ook een heel erg mooie uitdaging.”

De SP zegt: ‘Een beter Europa begint in Nederland’. Wat dacht je van: ‘Een beter Europa begint in Duitsland en Frankrijk’? Die landen hebben toch de dikste vinger in de pap?

“Dat is zeker waar en wij waarschuwen daar al lang voor. Grote landen spelen vaak de baas, net als de Brusselse bureaucratie. Maar als je daar tegengas aan wilt geven, moet je in Nederland beginnen. Hier moeten we pal staan voor het recht zaken zelf te regelen. Samenwerken is voor die zaken die je niet in je eentje aankunt. Dat is iets heel anders dan bevoegdheden aan Brussel geven en daarmee jezelf aan de kant zetten. We hebben al veel te veel bevoegdheden weggegeven. Als het Verdrag van Lissabon in werking treedt dan gaat nóg meer recht van Nederland om dingen zelf te regelen verloren. Ik vind dat belachelijk. Als een Europees besluit gevolgen heeft voor bijvoorbeeld het sociale stelsel in Nederland, dan moeten we er meteen bovenop zitten. En ook kunnen roepen: ‘Ho, stop!’”

Wat is er mis met Brussel?

“‘Brussel’ bemoeit zich te vaak en te veel met van alles en je hebt geen idee hoe dat allemaal in z'n werk gaat. Bovendien luisteren ze in Brussel erg goed naar bedrijven, banken en beleggers, maar met de belangen van werknemers of van mensen met een uitkering wordt veel te weinig rekening gehouden. Brussel heeft

“Samenwerking okay, maar geen Brusselse bevelen”

hoog ingezet op de neoliberale agenda: veel van de voorstellen voor privatisering en voor invoering van de marktwerking waar dat helemaal niet kan - zoals in de zorg - komen van Brussel, of zijn door regeringsleiders via Brussel opgelegd. Tenslotte wordt er via Brussel enorm veel geld rondgepompt en wordt er veel geld verspild. Vandaar onze inzet bij de verkiezingen: Nederland wil minder Brussel.”

Kan je daar wat voorbeelden van geven?

“Eurocommissaris Kroes bemoeit zich werkelijk met van alles en nog wat. Haar taak is eerlijke concurrentie te bevorderen in Europa. Denk aan het hele gedoe met gratis schoolboeken en de verplichting van scholen om dan de goedkoopste aanbieder te zoeken, waardoor ze niet meer kunnen kiezen voor boeken die ze zelf voor scholieren het beste vinden. En pas weer de aanval op de publieke omroepen in Nederland: daar zou eens kritisch naar moeten worden gekeken. Want een publieke omroep die ook via het internet van zich laat horen, dat vindt mevrouw Kroes al oneerlijke concurrentie. Zo zie je dat er allerlei zaken zijn waarvan iedereen denkt dat ze gewoon in Nederland geregeld moeten worden op de manier zoals wij dat zelf willen, en waar dan vervolgens Brussel mee aan de haal gaat. Daarnaast is het hele begrip ‘interne markt’ enorm uit de hand gelopen. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat het makkelijker zou worden om producten in heel Europa af te zetten. Heel goed. Maar het Europese Hof heeft al een paar keer bepaald dat vakbonden die opkomen voor de rechten van werknemers bij de vestiging van een bedrijf uit een ander Europees land, te ver gaan. Zo tast Brussel het recht om te staken aan. En daar hadden we Europa toch niet voor bedacht? Ik was ook enorm verbaasd toen ik hoorde dat de opslag van ons telefoon- en internetverkeer inmiddels een Europese zaak is geworden. Niet omdat landen hierover onderling wilden samenwerken, want daar kan ik me nog iets bij voorstellen. Maar nee, volgens het Europese Hof moeten er dwingende regels komen omdat we anders in strijd handelen met het vrije verkeer van diensten. Ja, zo kan je alles wel gaan ophangen aan de interne markt, maar dat was natuurlijk nooit de bedoeling.”

“En dan dat rondpompen van geld: hier in

Rotterdam hebben we een fietspad dat is aangelegd met Europees geld. Nou mag ik graag fietsen en in Rotterdam kunnen we best nog heel veel goede fietspaden gebruiken. Maar waarom moet dat met Europees geld? Als het nu echt Europees geld was, dan zou je het als cadeautje kunnen zien. Maar uiteindelijk is het gewoon ons eigen belastinggeld, want Nederland draagt ieder jaar netto vier miljard euro bij aan Brussel! Dat gaat zo: Europa heeft een Sociaal Fonds opgericht. Daaruit kunnen alle lidstaten projecten indienen: dat kost op zich al veel werk, met veel formulieren en zo. Vervolgens moeten die projecten bij de Europese Commissie verdedigd worden. Daar gaat weer veel reis- en werktijd van ambtenaren inzitten. Dan gaan Europese ambtenaren aan de slag en uiteindelijk krijgt Rotterdam dan wat geld. Moet je nagaan wat het uiteindelijk kost om dat geld te krijgen! Dat kan allemaal veel efficiënter: zo’n fonds zou alleen gebruikt moeten worden in landen die grote armoede kennen. Roemenië en Bulgarije bijvoorbeeld. Zo kun je doelgericht werken met veel minder kosten en dan kan die netto bijdrage van Nederland uiteindelijk ook omlaag.”

Minder Brussel dus minder samenwerken?

“Nee: béter samenwerken. Goede samenwerking is hartstikke belangrijk, zijn we erg voor. Dankzij Europese samenwerking is voorkomen dat grote Europese landen weer tegen elkaar gaan vechten. Het is goed voor onze economie en onze welvaart. Maar samenwerken is iets anders dan Brussel de baas laten spelen. Dát moet minder. Wat we zelf kunnen, moeten we ook weer zelf gaan doen. Beslissingen over mensen moeten zo dicht mogelijk bij de mensen die het betreft genomen worden. Via Brussel moeten we alleen die dingen regelen die we dicht bij huis niet voor elkaar kunnen krijgen. Als we Europese samenwerking weer de juiste maat geven, dan gaan mensen er ook weer het belang van inzien. Dan geef je ook tegengas aan mensen als Wilders die een hek om Nederland willen zetten. Wij zijn voor een open Europa met goede samenwerking, tot wederzijds voordeel.”

Maar waar gaat het fout dan?

“Neem de economische crisis. Natuurlijk wil de SP dat we in Europa met elkaar bespreken hoe we die het beste kunnen

oplossen. Maar ik vind het veel te ver gaan als we een dictaat uit Brussel krijgen dat behelst: ‘Jullie moeten weer terug naar maximaal drie procent begrotingstekort.’ En waar we samenwerken, moeten we in ieder geval een einde maken aan de invloed van de neoliberale werkgeverslobby. Binnenkort gaan elf Eurocommissarissen naar de Europese Zaken-top. Dat betekent dat de helft van de Commissie twee dagen gaat luisteren naar wat de werkgevers te zeggen hebben. De vakbonden of de milieubeweging zijn al blij als er één Commissaris tijd voor ze heeft. Dat is wat Nederlanders bedoelen als ze zeggen dat Brussel ondoorzichtig is: Brussel luistert niet naar ons, maar wel naar de 12.000 lobbyisten van bedrijven.”

Hoe doorbreek je die drang naar steeds meer Brusselse bevelen?

“Kijk, aan de ene kant brengt deze tijd met de economische crisis veel ellende, maar aan de andere kant – hoe vreemd het ook klinkt – schept die situatie ook mogelijkheden. Want er zijn geen gevestigde waarheden meer. Er zijn steeds meer dingen waarvan iedereen zegt: ‘Hé, het kan dus wel degelijk anders.’ Als de mensen nu laten zien dat ze een ander Europa willen, met de mens centraal en meer samenwerking in plaats van dictaten, dan zullen de komende verkiezingen net zo’n dreun voor de gevestigde orde zijn als het referendum over de Europese Grondwet.”

Gaan er ook dingen goed?

“Mede door de Europese samenwerking hebben we tussen de lidstaten in Europa geen grote oorlog meer gehad na 1945. De oorlog die we gehad hebben was die in de Balkan, buiten de EU. Verder: het feit dat je producten makkelijk in Europa kunt afzetten draagt bij aan de welvaart. Europa is lange tijd gewoon goed gegaan. Tot het Verdrag van Maastricht in 1992 was Brussel een redelijk goed draaiende organisatie voor economische samenwerking, zonder al te veel pretenties om op allerlei andere gebieden dingen te willen doen. Maar daarna is men door de gigantische Brusselse lobby van ondernemers die agenda gaan vermarkten, waardoor het belang van mensen die werken of werkloos zijn overboord werd gekieperd. Dat was allemaal maar lastig. Sociale rechten? Lastig. Die verminderen de mogelijkheid van economische groei.

“Als je in Europa tegengas wilt geven, moet je in Nederland beginnen”

Vervolgens moest het onderwijs op de schop en als het aan Brussel had gelegen was ook de zorg vermarkt. Dus wat is goed? Europa heeft stabiliteit, vrede en welvaart gebracht, maar is vervolgens afgedleden. Het is niet meer populair en brengt ellende.”

Zou de EU een belangrijkere rol kunnen spelen in de internationale politiek?

“Je moet altijd om je heen kijken als je iets wil met buitenlands of veiligheidsbeleid. Maar het hangt van het onderwerp af welke landen je kiest voor samenwerking. Dat hoeven niet altijd EU-landen te zijn. Met Noorwegen heb ik bijvoorbeeld vaak goed kunnen samenwerken en soms met India of Brazilië, Zuid-Afrika of Nigeria. Het is helemaal niet zo dat je altijd al die 27 landen van de EU nodig hebt om een vuist te maken. Op sociaal terrein kan Latijns-Amerika bijvoorbeeld interessant zijn. Maar daar mogen we niet mee samenwerken, want het zit niet in de EU. Dat verstikt dus. Neem nou de Verenigde Naties, waarin de Europese landen tegenwoordig verplicht samenwerken. De VN werkt altijd met teksten en resoluties waarover overeenstemming bereikt moet worden. Wij als EU gaan dan eerst in kamertjes zitten met 27 landen en dan zit je tweederde van de tijd rond de tafel om er met elkaar uit te komen. Voor ieder onderwerp is eindeloos overleg nodig om

op één lijn te komen. Al die tijd lopen al die andere landen waar je zaken mee had kunnen doen buiten rond; daar mag je niet mee praten. Want er is nog geen Europees standpunt. Maar goed; op een gegeven moment komt er iets uit. Een tekst. Hèhè, nou, de Europese Unie is het eens geworden. Niet dus. Want dan beginnen pas de onderhandelingen! En daar is dan bijna geen tijd meer voor en dan moet de voorzitter zeggen: ‘Tja, dit is de tekst en ik kan er niks aan veranderen, want dan krijg ik ruzie met die 26 andere landen.’ Ja, jij lacht er nu om, maar zo gaat het echt! Het moet dus veel effectiever, er moeten resultaten behaald worden. Kijk vanuit je eigen visie om je heen wie bij je past.”

Kan Turkije lid worden van de Europese Unie?

“De tijd zal het leren. Voor Turkije geldt hetzelfde als voor alle andere landen die tot de Europese Unie willen toetreden. Maar dan moet dat land wel voldoen aan alle voorwaarden. Daar moeten we heel duidelijk over zijn. En dan moeten we geen verhalen krijgen, dat het allemaal wel meevalt: Turkije is door het Hof in Straatsburg, dat gaat over mensenrechten, net weer twee keer veroordeeld voor de manier waarop het land zijn minderheden behandelt. Er is op het gebied van de mensenrechten nog heel veel mis. Bovendien is Turkije nog steeds niet bereid echt mee te werken aan een oplossing voor de

situatie op Cyprus. De komende vijf jaar is lidmaatschap zeker niet aan de orde. In de jaren daarna moeten we zien wat de Turkse regering presteert. Water bij de wijn doen zou dom zijn, zeker voor de mensen in Turkije. We hebben met Roemenië en Bulgarije gezien dat dat heel verkeerd kan uitpakken. Mensen worden gouden bergen beloofd en dan stopt het ineens na toetreding. In ons verkiezingsprogramma staat dat we ervoor zijn om in de toekomst de Nederlanders zich per referendum te laten uitspreken over toetredingsverdragen. Daarmee voorkomen we dat er overhaaste beslissingen worden genomen: laat de regering maar eens uitleggen of een land inderdaad voldoet aan alle voorwaarden.”

Hoe groot moet de Europese Unie ooit worden?

“Ook dat zal de toekomst leren. Voorlopig zeggen wij: pas op de plaats. Sinds het verdrag van Maastricht heeft de Europese samenwerking een verkeerde richting en een te hoog tempo. Dat is slecht voor iedereen. Dat holt het vertrouwen in de samenwerking uit, en geeft ruimte aan diegenen die helemaal geen samenwerking willen. Precies daarom is ons voorstel aan de kiezers op 4 juni: Nederland wil minder Brussel.”

Tekst Rob Janssen
Foto's Suzanne van de Kerk

Op bezoek bij Duco

Veiligheid op buurniveau

“De politiehuiskamer mag echt niet verdwijnen”

“We moeten laten zien dat het kan!”, riep Agnes Kant toen ze afgelopen najaar de SP-plannen ontvouwde om voorzieningen menselijker te organiseren. De Tribune neemt de uitdaging aan en gaat op zoek naar inspirerende voorbeelden. Deel twee: hoe vier wijkagenten Klarendal leefbaarder maken.

Daar staan we dan, te kleumen onder een viaduct bij station Velperpoort. In mijn ene hand een paraplu, in mijn andere een opschrijfboekje en pen. Fotograaf Rob drementelt wat rond. Om ons heen een groep aspirant-agenten, die mogen oefenen hoe een fietscontrole in de praktijk werkt. “Gestolen fietsen zijn er hier zat”, had

Petra de Visser al eerder gezegd. Ze is een van de vier wijkagenten van een bijzondere post in de Arnhemse wijk Klarendal. Sinds tien jaar is daar een ‘politiehuiskamer’ gevestigd: een zeer laagdrempelig politiebureau, midden in de wijk. “Dichter bij de mensen kun je niet zitten. Dat directe contact met bewoners is precies wat je

nodig hebt, in een wijk als deze”, meent De Visser.

“Gewoonlijk staan we niet te posten om fietsers aan te houden”

Er passeren maar weinig fietsers met dit slechte weer. Al helemaal geen helers,

waar het om te doen is. Petra: “Een tijdje terug zijn er hier veel dure fietsen gestolen. Door de helers te pakken, haal je de afzetmarkt weg.” Ha, daar nadert een jongen op een verdacht rijwiel. Het slot ontbreekt, net als de jasbeschermer, terwijl de fiets er spic en span uitziet. Berijder Niek deelt mee dat hij de fiets van zijn oma heeft gehad. Blij is-ie niet met de controle: “Laatst zat een vriend van mij mooi een uur op het bureau, tot zijn moeder met de papieren kwam.” Nu leert het telefonisch natrekken van het framenummer snel dat er niets mis is met de fiets en Niek. Grijnzend rijdt hij de regen weer in. “Gewoonlijk staan we niet te posten om fietsers aan te houden, hoor”, vertelt Petra. “Zoiets neem je mee op je surveillances in de wijk. Dat levert als bij-effect nog wel eens een drugsvangst op. Dan heeft de dealer de fiets gekregen in ruil voor een bolletje coke.” Drugsoverlast is een van de belangrijkste problemen in deze zogenaamde Vogelaarwijk.

Ter illustratie passeert een man die behoorlijk stoned uit zijn ogen kijkt. Vrolijk zwaait hij ons toe. “Verslaafd en psychische problemen”, meldt Petra, terwijl ze lachend terugzwaait. “Zoals hij zijn er veel in de wijk. Mensen die op de rand van criminaliteit leven. We kennen ze wel, weten wie waar woont. En zij kennen ons.” Een man op een scootmobiel wenkt Petra. Of er iets kan worden gedaan aan al die auto’s op de stoep. Hij kan zijn voordeur niet meer bereiken. “Er zijn gewoon te veel auto’s en te weinig parkeerplekken, bij de gemeente hebben we het probleem al aangekaart”, legt Petra uit. “Iedereen verbaliseren heeft geen zin. Alleen bij echt gevaarlijke blokkades bekeuren we.”

“Ook een crimineel komt naar de politie als hém iets gebeurt”

Signaleren, problemen neerleggen waar ze horen, bewoners helpen maar ook oppakken als dat moet, hen vertrouwen, maar ook in de gaten houden, een luisterend oor bieden, maar ook zeggen waar het op staat. Hoe doe je dat allemaal tegelijk?

Tja, gewoon eigenlijk: mens onder de mensen. Ze kijken elkaar eens aan, Henk Westerhof, René Huls, Mark Peters en Petra de Visser, het team van de politiehuiskamer. En vertellen dan bijna tegelijk waarom het ze gaat. “Problemen voor-

komen”, zegt René. “Naast de mensen staan”, zegt Henk. “Iedereen moet binnen kunnen lopen”, zegt Mark. “Een luisterend oor bieden”, zegt Petra. Wat de een zegt, had ook de ander kunnen zeggen. “Ja, we zitten hier erg op één lijn”, verklaart Henk vrolijk. Voordat we de wijk ingaan, is er koffie. Mark vraagt of we de muren wel goed gezien hebben. Nou en of: vooral de achterwand, waarvoor tien jaar geleden nog de bar stond van een coffeeshop, is een staaltje ludiek schilderwerk. Het hele pandje ademt knusheid uit. Geen wonder dat buurtbewoners de weg wel weten te vinden. Voor een babbeltje, wat aandacht, maar ook voor ernstiger hulpvragen of voor het geven van informatie. “Ze kunnen hier door de zijdeur binnenkomen, niemand hoeft het te zien”, zegt Petra. “Een toplocatie is het hier”, meent René. “Dit soort accommodatie is geweldig, je krijgt hier van alles te horen. Mensen zien ons niet als boeman. Het is eerder van: met die kun je nog wel lullen. Die laagdrempeligheid is onze kracht.”

Het tekent de verhouding tussen de wijkbewoners en de wijkagenten. “Aan de ene kant moeten ze ons niet en willen ze niets aan ons kwijt”, zegt Petra. “Een Klarendaller is geen verrajer, zeggen ze hier. Maar ook een crimineel komt naar de politie als er iets met hem is gebeurd. De bewoners hebben destijds zelf gevraagd om agenten in de wijk. Ze willen ons niet kwijt hier.” Absoluut niet, meent ook Rob Klingen. We brengen een bezoekje aan de Wijkwinkel waar hij als opbouwwerker aan is verbonden. “Mensen klagen meteen als de huiskamer gesloten is. ‘De luiken zijn weer dicht’, roepen ze dan. Onze agenten worden ook ingezet bij de noodhulp en dan moet de huiskamer op slot. Dat is een slechte zaak, want de huiskamer is een voorwaarde om Klaren-

dal leefbaar te houden. Nu zijn er vaste openingstijden, waarop Mark altijd aanwezig is. Dat geeft rust.” Klingen is blij met de korte lijnen, ook letterlijk, want: “Ze zitten om de hoek. We informeren elkaar, geven signalen door. Het wederzijdse vertrouwen is groot.” Het Wijkplatform heeft het eerste jaar van de politiehuiskamer gefinancierd, daarna is dat door de politie overgenomen. “Bewoners hebben die oude coffeeshop staan opschilderen en schoonmaken. Zo stonden ze achter het project. Ze pikken het niet als de huiskamer weg zou moeten. Het levert immers resultaat op: de criminaliteit is gedaald en de veiligheid gestegen. Dat willen we zo houden.”

“Hunnie weten wat er speelt, hunnie kennen mij”

“Ik was nergens geweest zonder Henk”, zegt Bart stellig. Zodra hij Henk in het

vizier krijgt op onze wandeling door de wijk, springt hij van zijn fiets. “Ik ga even langs de bank, geld halen”, lacht hij. “Elf weken ben ik uit de bajes en dan heb je deze agenten nodig”, zegt hij op bijna bezwerende toon. “Want hunnie weten wat er speelt, hunnie kennen mij. Ik wil laten zien dat het goed met me gaat, dat ik Henk in de ogen kan kijken. Ja toch?”, roept hij tegen een vrouw die met een plastic tasje in de hand aan komt wandelen. “Dat is ook een lekker mokkel”, knikt hij. De vrouw begint een gesprek met Petra, over van alles wat haar dwars zit. Henk weet dat Bart dertien jaar in het gevang zat. “Dat is niet om niks. We hebben goed contact met hem, hij komt ook naar ons toe met informatie.” Petra beëindigt het gesprek met de vrouw. “Je moet mensen ook bescherming bieden. Deze vrouw maakt van haar kamer een troep en de huisbaas wil haar het liefst kwijt. We geven informatie door, zodat ze de juiste hulp krijgt. Dat wil niet zeggen dat wij maatschappelijk werkers zijn. Mensen moeten weten dat we ze oppakken als ze verkeerde dingen doen. Daarover moet je duidelijk zijn. Als deze vrouw steelt, dan weet ze dat ik haar oppak. Maar ik geef haar ook aandacht.” In de woorden van Henk: “Criminelen zijn ook mensen, alleen verrichten ze handelingen die niet kunnen.”

“Je komt hier echt alles op politievak tegen”

“Hier woont trouwens een SP'er”, wijst Petra naar een flat op éénhoog. “Zonder ons had hij hier niet meer gewoond. Zijn woning was overgenomen door drugsdealers en verslaafden. Die kon hij niet weg krijgen.” Binnen zit Duco, zoals iedereen hem noemt, onderuit op de bank, een fles wijn onder handbereik. Op de televisie Pauw en Witteman. “Lidnummer 29.484”, lacht hij. “Weten jullie dat Agnes Kant hier ook is geweest? Stond de voorvrouw bij mij, bij Duco, in de kamer!” Het gaat goed met hem, zegt-ie. Dankzij de agenten, die hem hielpen toen hij zo veel last had met al die drugsgebruikers. “Ik heb aan Henk gevraagd om mij te helpen. Die heeft ervoor gezorgd dat ik mijn huis niet ben kwijtgeraakt. Ik zou willen dat de

agenten nog meer aanwezig waren en de huiskamer moet zeker niet verdwijnen. Er zijn nog veel junkies op straat en ze bieden je zo een bolletje aan.” Op de foto wil hij wel, samen met Petra. Die vertelt dat ze destijds in zijn woning een vrij grote dealer hebben opgepakt. “In deze wijk speelt zo veel, je komt hier echt alles op politievak tegen. Ik denk niet dat ik ergens anders als wijkagent zou kunnen werken. Dat zou altijd tegenvallen.”

“Bewoners gaan niet naar het hoofdbureau om hun agent te spreken”

We staan nog niet buiten, of ene Kees, keurig in pak met koffertje en paraplu onder de arm, begroet ons enthousiast. “Ik kom net terug van de sociale dienst. Al jaren ben ik bezig mijn recht te krijgen. Dat is niet makkelijk. In Nederland gaat het niet om Jan met de pet, schrijft u dat maar op”, zegt hij tegen mij. “Weet u, dit zijn fijne mensen, dit zijn ‘andere’ agenten. Ze leven er hier voor, maar straks moeten ze hun pand uit. Wordt gesloopt. Terwijl zij van alle instanties in de wijk het meeste succes hebben. Ach, zo gaat dat, naar de grootste puinhopen gaat het meeste geld. Begrijpt u het?” Nee, dat doen we niet. Is het trouwens waar dat de huiskamer onder vuur ligt? Van die sloop, dat klopt, vertelt Petra. Het hele blok daar gaat verdwijnen. En ja, het hele politiebeleid in de regio is

gericht op centralisatie. Dat staat haaks op kleinschaligheid. “Ik maak me zorgen hoe de politie zich in de samenleving ontwikkelt. Er is een nieuwe generatie die alleen gewend is aan bureaucratie, aan afstand.” “Het kennen en gekend worden is juist het belangrijkste in deze wijken”, stelt René. “Bewoners gaan niet naar het hoofdbureau om hun agent te spreken. Daar zitten te veel stappen tussen. Hier voorkom je veel ellende, maar preventie is lastig meetbaar.”

Terug in de huiskamer rinkelt de telefoon. Een bewoonster die dagelijks belt voor een praatje. Daarna een man uit een naburige gemeente. “Ons kan-ie meteen bellen, we staan gewoon in het telefoonboek”, zegt Henk. Dan stappen we op. Er is een vergadering op het hoofdbureau. “Ons spreekuur straks komt dan wel in het gedrang”, vreest Petra. Maar ja, er komt wel vaker iets tussen. Ze zijn het gewend. Het liefst zijn ze weer op hun stek, in de huiskamer en op straat, dicht bij de mensen uit hun wijk.

*Een overzicht van SP-voorstellen om belangrijke maatschappelijke voorzieningen op menselijke maat te organiseren, staat in de brochure **De buurt: de schaal van de toekomst** (www.sp.nl).*

Tekst Maja Haanskorf
Foto's Rob Voss

We ♥ stroom in eigen handen

Ze zijn nuts! Onder dat motto voeren lokale afdelingen, Statenfracties en Kamerleden in het hele land actie voor het behoud van Nuon en Essent in publieke handen. Sinds de SP eind januari Essent tot publiek bezit verklaarde, is er veel gebeurd.

Foto SP Gelderland

12 februari Amsterdam: 80 procent tegen verkoop

De Amsterdamse SP deelt op de Dam 'aandelen Nuon' uit. De overgrote meerderheid van de voorbijgangers toont zich verontwaardigd over de voorgenomen verkoop van de hoofdstedelijke aandelen. Niet zo vreemd: vorig jaar bleek uit onderzoek van de Amsterdamse Dienst Onderzoek & Statistiek dat bijna 80 procent van de

hoofdstedelingen niet wil dat de gemeente haar aandelen NUON verkoopt.

14 februari Valentijnsdag

In een aantal Limburgse gemeenten wordt op Valentijnsdag de liefde verklaard aan publieke zeggenschap over, en invloed op, de energievoorziening. 'We ♥ stroom in eigen handen' is de leus waarmee SP'ers de wijken en stadscentra in trekken. De

Provincie Noord-Holland, de gemeenteraad van Brunssum en het college van Heerlen hebben op dat moment al laten weten de aandelen in hun energiebedrijf niet te willen verkopen.

17 februari Get te zoepe

Ook in Limburg: de SP maakt een heuse carnavalsschlager over de Essent/Nuon-perikelen. Het lied, waarin een energiebaas

ZE ZIJN NUTS

op carnavaleske wijze op de hak genomen wordt, haalt de landelijke pers en wordt zelfs gedraaid op Radio 3. Op YouTube is het animatiefilmpje *Zoëlang um maar get te zoepe haet* (Zolang hij maar iets te zuipen heeft) al duizenden keren bekeken. "De Limburgse SP-fractie wilde in carnavalstijd op ludieke wijze protesteren tegen de verkoop van Essent", aldus fractievoorzitter Thijs Coppus. "Uiteraard hoop ik dat ons carnavalsnummer uit zal groeien tot een regelrechte hit, zodat heel Limburg zich zingend verzet tegen de voorgenomen verkoop van Essent." De vrolijke clip is te bekijken op www.youtube.com/splimburg (bevat functioneel, getekend naakt).

17 februari "Stijgende prijzen door bureaucratie"

Tijdens een door de SP georganiseerd debat in Den Bosch laat professor Hans Schenk, econoom aan de universiteit van Utrecht, er geen gras over groeien. De opvatting dat de huidige schaalgrootte van Essent en Nuon te klein zou zijn, noemt hij bedrijfseconomisch geen juist standpunt. Schenk: "Het is een feit dat de optimale omvang van een elektrici-

18 februari "Smakelijk: Nuts!"

Gelderse SP'ers bieden Nuon-aandeelhouders in Arnhem een smakelijke traktatie aan: Nuts-chocoladerepen. De gemeenten en provincies van Gelderland en Flevoland namen in de Gelderse hoofdstad kennis van de Nuon-jaarcijfers over 2008. Het energiebedrijf maakte vorig jaar een nettowinst van 765 miljoen euro; 45 procent daarvan wordt aan de aandeelhouders uitgekeerd.

23 februari "Volksverlakkerij"

Ook bij Nuon lijkt de kogel door de kerk. Het bedrijf maakt bekend te willen fuseren met het Zweedse staatsbedrijf(!) Vattenfall. De Scandinaviërs hebben 8,5 miljard euro over voor Nederlands energiebedrijf nummer twee. Zo wordt het wel heel erg ingewikkeld om nog enige logica in de ontwikkelingen te zien. SP-Tweede Kamerlid Paulus Jansen: "Nuon wordt verpatst omdat staatsbedrijven niet zouden passen in een geliberaliseerde markt. Maar Vattenfall is een Zweeds staatsbedrijf! Dit is volksverlakkerij van bestuurders met eurotekens in hun ogen."

teitsproductiebedrijf inclusief distributie in de buurt van 6000 Megawatt begint. We hebben in Nederland tussen 17.000 en 18.000 Megawatt nodig. Dat betekent dat je in Nederland drie bedrijven van optimale grootte kunt hebben. En optimaal wil zeggen dat je tegen de laagste kosten per eenheid produceert." Met het oog op mogelijk toenemende bureaucratie waarschuwt professor Schenk voor stijgende prijzen als bedrijven groter worden. "Bedrijven worden zo groot dat ze zó veel managers en bestuurders in moeten huren om het productieproces op de rails te krijgen, dat de kosten daarvan bijdragen aan de productieprijs. En dat betekent dat de prijzen omhooggaan. Maar het zou ook de andere kant op kunnen gaan. Namelijk dat een bedrijf zó goed is, dat er geen bureaucratie optreedt. Dan moet je naar de praktijk elders kijken waar we dit soort processen hebben kunnen observeren. Dan zien we dat in de Verenigde Staten en Engeland de prijzen gewoon omhoog zijn gegaan, omdat de bedrijven daar niet in staat zijn om de bureaucratische tendens tegen te houden. Zouden onze Nederlandse bedrijven dat wel kunnen?"

24 februari Grootverdiener

Uit een poll op de nieuwssite van RTL Z blijkt dat een overgrote meerderheid van de bezoekers van die site tegen de verkoop van Nuon aan Vattenfall is; slechts een kwart is voor. Interessant: 20 procent vraagt zich af waarom Nuon aan een staatsbedrijf moet worden verkocht.

Ook op RTL Z: 'RWE-topman is grootverdiener.' RWE-chef Jürgen Grossmann kreeg in 2008 een salaris van 2,7 miljoen euro. Een bonus daarbovenop van 4,3 miljoen, plus twee miljoen die RWE in Grossmanns 'pensioenpot' stortte, maken een jaarinkomen van 9 miljoen. 'Daarmee verdiende Grossmann twee keer zoveel als Jeroen van der Veer, de baas van Shell. En dat terwijl RWE veel kleiner is. De omzet van Shell is ruim negen keer die van RWE. En de winst zelfs tien keer', schrijft RTL Z. 'Grossmann verdient duidelijk meer dan zijn nieuwe collega Michiel Boersma bij Essent. Boersma verdient een slordige 900.000 euro. En over die beloning ontstond drie jaar geleden nog grote ophef.'

25 februari 'Dogmatische goeroes'

Uit het redactioneel commentaar van het Friesch Dagblad van 25 februari: 'De verkoop van Nuon aan Zweden onttoert de orakelspreuken van de marktgoeroes. De verkoop wordt gezien als een succes; Nuon had zich geen betere koper kunnen wensen. En precies die uitnemende koper is een staatsbedrijf. De staat kan dus toch een goede eigenaar zijn van een energiebedrijf. Ofwel: de bejubelde verkoop aan de Zweedse staat haalt de kern uit de pleidooien die de afgelopen jaren over ons land zijn uitgestort en waartegen de Nederlandse politiek geen weerstand kon bieden. De verkoop aan Zweden is daarom ontluisterend voor diezelfde politiek en is de genadeklap voor de kletspraatjes van de dogmatische goeroes van het marktdenken.'

26 februari "Verkoop kan belastingbetaler miljoenen kosten"

Opnieuw een addertje onder het Nuon-gras. Omdat Vattenfall de rente voor het financieren van de overname van Nuon kan aftrekken van de winstbelasting, vreest Paulus Jansen dat de

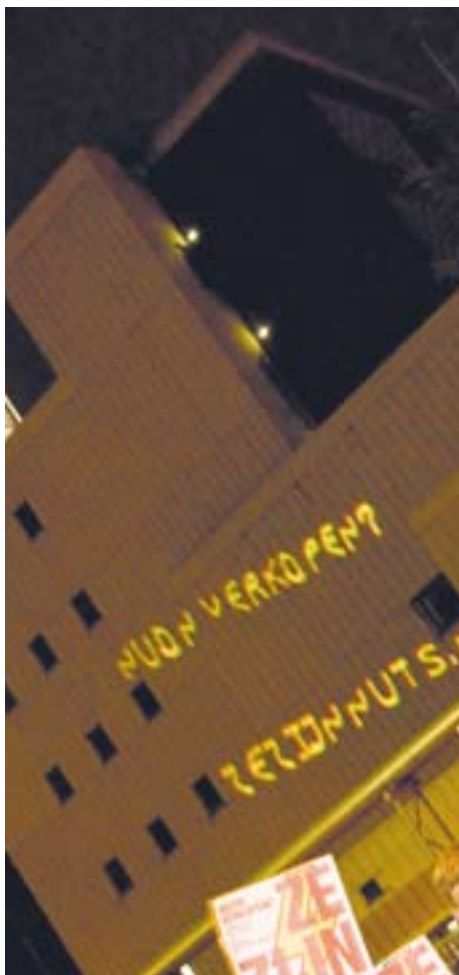
voorgenomen verkoop de belastingbetaler miljoenen gaat kosten. Door de overname te financieren op basis van een lening, kan Vattenfall minder belasting betalen. Jansen: "Nuon betaalt jaarlijks ongeveer 250 miljoen euro aan vennootschapsbelasting. In het ergste geval kunnen de Nederlandse huishoudens straks dus 36 euro per jaar extra betalen om het verlies aan de belastinginkomsten bij te passen."

27 februari Grijp de graaiers!

Op de actiesite www.zezijnnuts.nl wordt het spel 'Grijp de Graaiers' gelanceerd. Grijnzende bestuurders rennen met zakken vol geld over het scherm, op weg van het Nuon-kantoor naar het buitenland. Alleen al het lachje dat uit de computer klinkt als ze de overkant halen, is reden genoeg om te proberen ze tegen te houden.

Voor nieuws, achtergronden, opinies en de petitie: www.zezijnnuts.nl

Tekst Rob Janssen
Foto's Bas Stoffelsen

ROOD is klaar voor Europa

Het Europees Parlement stoffig? Niet volgens Niels Jongerius en Jamila Yahyaoui, de nummer 4 en 15 van de SP-kandidatenlijst. Dertig enthousiaste ROOD-leden togen in februari naar Brussel om zich samen met hen voor te bereiden op de campagne. Jola van Dijk doet verslag.

Donderdagochtend 18 februari, 12.00 uur. Iedereen is klaar om met de bus naar Brussel te gaan, alleen het ROOD-bestuur ontbreekt nog. Ze hebben treinvertraging, maar dat mag de pret niet drukken. Niels Jongerius reageert

enthousiast als hij hoort dat ik namens de Tribune meega naar Brussel: "Mijn eerste interview als kandidaat Europarlementariër!"

Vanuit Amersfoort zijn maar liefst zeven ROOD-leden op de excursie afgekomen. Hugo Kruyt vertelt dat ze het niet eens o afgesproken hebben in de groep: "We hebben elkaar gewoon enthousiast gemaakt." Uiteindelijk komt ook het

voltallige ROOD-bestuur aan in Breda en kunnen we vertrekken richting Brussel.

"Je doet het om die paar belangrijke punten"

In het Europees Parlement worden we ontvangen door Kartika Liotard, een van de twee huidige Europarlementariërs voor de SP. Ze heeft besloten haar introductie

over haar werk als Europarlementariër luchtig te houden. Want, zo zegt ze: “Ik weet wat er nog meer voor jullie op het programma staat.” Liotard vertelt over zaken als de bureaucratie bij het stemmen en de onmogelijkheid om debatten te voeren in de grote zaal van het Parlement. Je zou verwachten dat zulke verhalen kandidaat-Europarlementariërs af zouden schrikken. Jamila Yahyaoui (nummer 15 op de lijst voor de Europese verkiezingen) denkt er heel anders over. “Ik ben optimistisch over Europa, maar vind de verhalen over hoe het er hier aan toe gaat ook wel eng. Triest, het zou zoveel mooier kunnen zijn. Ik ben er wel door geprikkeld. Brussel is een moeilijk doolhof, maar als we met nieuwe mensen in de fractie kiezen voor goede speerpunten kunnen we toch een verschil maken.” Dat is ook de conclusie die Liotard trekt over haar vijf jaar in het Europees Parlement. “Je doet het om die paar belangrijke punten. Zo af en toe doet onze stem er echt toe. Vanmiddag scheelde het bij een voorstel over de NAVO bijvoorbeeld maar tien stemmen. In andere gevallen kunnen we met onze stem ook een signaal afgeven. Je moet wel altijd keuzes maken, want je kunt niet overal tegelijkertijd zijn. Ik wil graag in Nederland met mensen in discussie gaan over wat we doen, maar ik moet ook in Brussel en Straatsburg zijn. Je zult iedere keer af moeten wegen of je de amendementen wilt lezen, of dat je ZO-kranten uit gaat delen. We maken ook wel eens fouten in die afweging.”

“Het is toch te gek voor woorden”

Na een echte hostelmaaltijd met waterige wortelsoep en sperzieboontjes uit blik, wordt de groep 's avonds onderworpen aan een college van Tiny Kox. De SP-veteraan zit namens de Eerste Kamerfractie in de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa. Hij is dan ook de perfecte persoon om te vertellen over het hoe en waarom van Europese samenwerking. Er volgt een uitgebreid verhaal over alle vormen van samenwerking die de afgelopen 50 jaar in Europa zijn ontstaan. Kox benadrukt dat Europese samenwerking alle kanten uit

kan gaan en zich constant ontwikkelt. De Jodenvervolging in de Tweede Wereldoorlog kan als een gruwelijk voorbeeld van internationale samenwerking gezien worden. Aan de andere kant was de oprichting van de Raad van Europa in 1949 juist een initiatief om vrede te waarborgen. “Je zult iedere keer moeten beoordelen om wat voor samenwerking het gaat en welk doel je ermee wilt bereiken.” Erik Meijer, delegatieleider voor de SP in het Europees Parlement, is ook bij de discussie aanwezig en voorziet het verhaal van Kox van actuele voorbeelden. “Vandaag hebben we tegen samenwerking tussen de EU en een aantal Noord-Afrikaanse landen in de Mediterrane Unie gestemd.” Vanuit de groep worden vraagtekens gezet bij dat standpunt van de SP-fractie. Waarom is er tegengestemd? De samenwerking zou toch een positieve stimulans kunnen zijn voor de Noord-Afrikaanse landen? Meijer geeft aan dat zijn stem tegen de Mediterrane Unie het resultaat is van een afweging: “Uiteindelijk vonden we het belangrijk om een signaal af te geven tegen dictatoriale regimes zoals dat van Khadafi in Libië. Het is toch te gek voor woorden dat de EU dat soort leiders als volwaardige partners accepteert.” Het is inmiddels al half tien als Kox z'n vierde kopje uit het koffieapparaat tapt. De ROOD-leden kunnen niet bij het koffieapparaat, waardoor de aandacht langzaam begint te verslappen. De wirwar van Europese samenwerkingsverbanden helpt ook niet echt mee. Kox geeft toe: “Het is een totaal onbegrijpelijk schilderij geworden.” Iedereen springt op als hij klaar is met zijn college. We zitten immers in België, dus er moet ook van de biertjes genoten worden.

“Ik wil mensen wakker schudden”

De volgende ochtend blijkt dat niet iedereen het bier proeven even vlekkeloos doorstaan heeft. Sommigen vragen zich zelfs af of Niels Jongerius, de nummer 4 van de verkiezingslijst, wel alleen gelaten kan worden in Brussel. Het ontbijt heeft hij namelijk gemist, maar even later meldt hij zich energiek voor de rest van het programma. Hij is lid geworden van de SP vanwege de oorlog in Afghanistan en studeert Internationale Betrekkingen in Groningen. Hij is actief bij ROOD, jong in de SP, en heeft een bovengemiddelde

interesse voor Europa. “Dit is de plek waar zoveel doms en fouts gebeurt, dat ik het gevoel heb dat je die mensen wakker moet schudden. Jongens, dit kan toch niet!?”

Ook Erik Wesselius, medeoprichter van lobby-waakhond Corporate Europe Observatory (CEO), is een ‘wakker-schudder’. Wesselius onderzoekt de praktijk van het lobbyen in Brussel. Naar schatting werken er bijna 20.000 lobbyisten in Brussel. Ter vergelijking: het Europees Parlement heeft 785 leden en de Europese Commissie telt 27 leden. Die 27 eurocommissarissen worden bijgestaan door ongeveer 25.000 ambtenaren. Wesselius vertelt dat lobbyen niet per definitie slecht is. “De Commissie mist specialistische kennis over de beleidsterreinen. Dat gat wordt gevuld door lobbyisten, maar dan wel met gekleurde informatie. Het grote probleem daarbij is dat 75 procent van de lobbyisten voor het bedrijfsleven werkt, tegen 10 procent voor maatschappelijke organisaties. Bovendien nemen lobbyisten het niet altijd even nauw met de waarheid.”

Jongerius vraagt verontwaardigd: “Worden ze dan niet teruggefloten als ze duidelijk de waarheid niet weergeven?” “Natuurlijk wel,” antwoordt Wesselius, “het is verboden. Ze kunnen boetes krijgen, maar bedrijven kijken altijd hoe ver ze kunnen gaan.”

Wesselius vertelt over de transparantie-wetgeving waar CEO campagne voor voert, bedoeld om de Europese besluitvorming inzichtelijker te maken – en dus beter democratisch controleerbaar. “Commissievoorzitter Barroso wil juist zoveel mogelijk af van regels en lobbyisten zijn bang voor het bekend worden van hun klanten en inkomsten.” Er bestaat dus veel weerstand tegen meer openheid. Toch is er een positief rapport gekomen vanuit het Europees Parlement. Wesselius moet toegeven dat het vooral toeval is geweest. “De eigenlijke rapporteur van het Europees Parlement steunde de Commissie, maar hij werd vlak voor de stemming in het Parlement minister van Buitenlandse Zaken in Finland. De nieuwe rapporteur steunde vervolgens een aantal heel goede amendementen.” Geweldig, alleen blijkt vervolgens dat de resolutie niet echt uitgevoerd wordt. “Ik wil niet een al te negatief beeld geven van de Europese politiek, maar het is wel heel erg lastig voor Europarlementariërs om iets voor elkaar te krijgen.”

En daar gaat weer een dure cateraar

De ongelijke verhoudingen in Brussel worden duidelijk als een groot lobbycongres ter sprake komt. “De Europese Commissie heeft al maanden geen tijd om met milieuorganisaties te praten, maar ze kunnen wel met elf mensen twee dagen aanwezig zijn op dit congres. Het is georganiseerd door bedrijven, maar het logo van de EU en de Commissie wordt gebruikt.” Jongerius windt zich zichtbaar op: “Ik vind dat we een mooie actie moeten voeren tegen dit circus. We moeten spijkers met koppen slaan. Niet een actievoorstellen via de mail, maar gewoon nu een actie bedenken. We zijn tenslotte een actiep partij!” Om een nog beter beeld te krijgen van de

praktijk van Europese politiek, gaat de hele groep met Wesselius mee voor een rondleiding door de Europese wijk. Vooraf had Wesselius al verteld over de etentjes die door lobbyisten georganiseerd worden voor Europese ambtenaren en politici. Wanneer we bij een kantoor van een belangrijke lobbyorganisatie aankomen, blijkt er net een cateraar bezig te zijn. Het lijkt symbolisch, maar het is hier dagelijkse praktijk, benadrukt Niels Jongerius.

Meer Europese samenwerking kan ook zonder meer macht voor Brussel

Na afloop van de wandeling komt Alexander van Steenderen met de groep praten over de komende verkiezingen.

Hij is fractiemedewerker van Harry van Bommel in de Tweede Kamer en heeft meegeschreven aan het Europese verkiezingsprogramma van de SP. “Vier juni zijn de eerste verkiezingen op rij van de komende tijd. Het is daarom extra belangrijk voor de SP om te laten zien dat de winst bij de Tweede Kamerverkiezingen in 2006 geen toevalstreffer was. Bovendien zijn we niet meer de enige eurokritische partij, dus zullen we meer moeten doen om te laten zien waarin we ons onderscheiden van de rest.” Om ervoor te zorgen dat we tijdens debatten niet in de hoek gedrukt worden, heeft de groep een lijst met mogelijke valkuilen gekregen. Van Steenderen loopt de lastige thema's punt voor punt langs. Hij maakt bijvoorbeeld duidelijk dat meer Europese samenwerking niet automatisch meer macht naar Brussel betekent. Als SP hebben we altijd voor uitbreidingen van de EU gestemd, behalve bij Bulgarije en Roemenië. Het belang van dit soort scholingen wordt al snel duidelijk door een opmerking uit de groep: “Ik snap het wel allemaal, maar ik denk dat ik het moeilijk zou vinden om het straks uit te leggen.”

Juist dat uitleggen is volgens Jongerius en Yahyaoui belangrijk voor de SP. Daar zien zij voor een belangrijk deel ook hun taak liggen de komende maanden. Jongerius ziet in ieder geval positief uit naar de verkiezingen. “Andere partijen lijken op te zien tegen de campagne, omdat ze dan weer de straat op moeten. Wij doen niet anders. Ik verheug me op de komende vijf jaar, al maak ik me voorlopig nog niet gek. Het is natuurlijk nog niet zeker dat ik er met mijn vierde plek in ga komen.” Jongerius heeft in de aanloop naar de verkiezingscampagne in ieder geval al een idee om de SP op de kaart te zetten: “Actievoeren tegen de lobbyisten! Met een mooie actie in beeld brengen wat bij het lobbycongres gebeurt.” Vrijdagavond 19 februari omstreeks zeven uur staat iedereen weer op het station van Breda. Moe, maar wel helemaal klaar voor de komende verkiezingen.

Tekst Jola van Dijk
Foto's Lander Loecx

Weefwereld

Limburgse affaires

De Limburgse politiek wordt geteisterd door een reeks schier ongeloflijke affaires. Politieke koppen rollen en de recherche speurt zich suf. Waar begon het eigenlijk allemaal?

Nothing ever begins. Niets begint ooit. Het is de eerste zin uit de roman *Weaveworld* ('Weefwereld') van de Britse schrijver Clive Barker. Daarin draait het allemaal om een geheimzinnig tapijt, waarin een verborgen wereld vol pedanten, magiërs, spionnen, slappingen, geldwolven en kontenkruipers geweven zit. Slechts weinigen kennen het bestaan van deze schimmige, dood gewaande parallel-wereld waarin alle belangen op de een of andere manier toch met elkaar verweven zijn. Maar dan begint het tapijt uiteen te rafelen...

Barkers boek wordt gerekend tot het *fantasy-genre*. Maar wie gefascineerd is door tapijtachtige, verborgen netwerken heeft geen fantasie meer nodig. Die hoeft dagblad De Limburger maar te lezen. Want die krant onthulde in februari een aantal adembenemende zaken in Limburg. Het begon met het bericht dat zeven ambtenaren (zes van de gemeente, een bij de provincie) door de Rijks-recherche waren opgepakt. Zij zouden cruciale informatie over aanbestedingen aan wegenbouwer Janssen de Jong Infra hebben doorgeseind. Dat bedrijf wist vervolgens klussen binnen te halen door lager in te schrijven dan concurrenten, luidt de verdenking. In ruil zouden de ambtenaren met onder meer auto's en reisjes gefêteerd zijn.

'Huis gedeputeerde werd met 41.000 euro verlies verkocht'

De inkt van die onthulling was amper droog, toen de volgende affaire zich aandeed. Uit nieuw onderzoek van De Limburger bleek dat het CDA in de gemeente Echt-Susteren 'tweederde van

Vrehan: opgestapt na onthulling

het geld dat buiten de gemeenteraad om in het verenigingsleven is gepompt, gegund heeft aan clubs waarin prominente CDA'ers een rol spelen'. In wat inmiddels landelijke bekendheid kreeg als de Sinterklaas-affaire, werd voor het eerst ook de naam van de Limburgse CDA-gedeputeerde Herman Vrehan genoemd. Hij was namelijk zelf lid van twee verenigingen waarnaar flink met geld was gestrooid. De wethouders Pustjens (CDA) en Verheesen (Samenwerking) stapten op, evenals CDA-fractievoorzitter Van Helvert. Boven Herman Vrehan kwam een zwaard van Damocles te hangen in de vorm van een integriteitsonderzoek. Maar daar hoeft hij niet meer op te wachten. Want het schaamrood op de kaken van het genoemde wethouderstweetal was net roze aan het worden, toen De Limburger meldde dat Vrehan in 2004 zijn huis had verkocht aan een vastgoedhandelaar uit Noord-Brabant, die het pand een half jaar later met 41.000 euro verlies(!) doorverkocht. De vastgoedhandelaar was weer

bevriend met een bouwondernemer en die laatste zou weer een oude bekende van gedeputeerde Vrehan zijn. De Brabander hoopte op meer opdrachten van genoemd bouwbedrijf als hij het huis van Vrehan, die zijn hut aan de straatstenen niet kwijt raakte, als een soort vriendendienst zou opkopen. Dat was de spreekwoordelijke druppel: gedeputeerde Vrehan stapte op de dag van de onthulling op als gedeputeerde.

Daarmee zijn het Limburgse CDA én de provincie Limburg een van hun belangrijkste boegbeelden kwijt. In Provinciale Staten heerste aanvankelijk vooral ongeloof, zowel in coalitie als oppositie. Uitgerekend Vrehan. Uitgerekend die boom van een kerel, met handen als kolenschoppen. Die altijd netjes en zakelijk bleef, hoe fel en slinks ook aangevallen in het debat. Is hem een kunstje geflikt?

De tijden van de Limburgse ons-kent-ons-bestuurscultuur, waarover journalist Joep Dohmen zijn spraakmakende boek 'De Vriendenrepubliek' schreef, leken voorbij. Een ander slag bestuurders diende zich aan en ruidde 'gemoedelijk' in voor 'zakelijk'.

Maar het tapijt ontrafelde. De verborgen, vergeten wereld liet zich opnieuw zien. Op 2 maart stelde het Limburgse CDA dat de politiek duidelijkheid moet verschaffen over de maatschappelijke nevenfuncties van volksvertegenwoordigers. Dat getuigt in ieder geval van de wil tot zelfreinigend vermogen. Of dat genoeg is om de Weefwereld voorgoed te begraven, zal moeten blijken. Want niets begint ooit. Heeft iets dan ooit een einde?

Tekst Rob Janssen
Foto Diana Scheilen / Hollandse Hoogte

Tekst Jola van Dijk
Foto Karen Veldkamp

“Ik hoop alleen dat men af en toe een brief van mij leest en wat met de inhoud doet”

De 66-jarige Wim Lentink uit Enschede geniet van zijn pensioen. Wim is al zijn hele leven actief als wis- en natuurkundige. In het verleden heeft hij bijvoorbeeld onderzoek gedaan op het gebied van nanotechnologie.

Waar ging dat onderzoek over?

“Nieuwe materialen. De eigenschappen van materialen blijken niet alleen af te hangen van de deeltjes, maar ook van de verdeling van die deeltjes over de ruimte. Denk bijvoorbeeld aan waterdamp en ijs. Dezelfde moleculen zijn anders verdeeld over de ruimte, waardoor ze ook andere eigenschappen hebben.”

Hoe lang ben je al lid van de SP?

“Sinds 2002.”

Wat was jouw SP-moment?

“Toen ik de SP'ers van Stichting MinPlus leerde kennen. Zij helpen mensen vanuit een minpositie naar een pluspositie. Ik geef nu wekelijks bijles aan een Nederlandse van Turkse afkomst. Ik hoop haar tot aan de universiteit te kunnen begeleiden.”

Heb je nog politieke ambities?

“Nee, ik hoop alleen dat men af en toe een brief van mij leest en wat met de inhoud doet. Voor de rest breng ik Tribunes en folders rond en bezoek ik afdelingsvergaderingen.”

Waar gaan die brieven over?

“Onder andere over de stadsverwarming in Enschede. De mensen betalen veel meer dan voor aardgas en er zijn ook nog eens allerlei praktische problemen.”

Wat is je favoriete plek op de wereld?

“Vlieland. De stilte, het ruisen van de bomen, de meeuwen die je hoort, de dennengeur. Het is er echt ongewoon stil voor Nederlandse begrippen.”

BELEVEN

Foto Amaury Miller / HH

Dorrestijn leest voor

'Kom mee naar buiten allemaal, dan zoeken wij de wielewaal!' Het klinkt nogal oubollig. Toch spot ik steeds vaker vogelaars. En, ik geef het schoorvoetend toe, ook weleens een leuk vogeltje. Niet dat ik veel verschil zie tussen alle drijf- en zangsijsjes, maar dankzij Dorrestijns Vogelgids is mijn interesse gewekt. Daarin sta ik niet alleen, 50.000 mensen hebben het boek inmiddels in de kast staan of aan hun wandeluitrusting toegevoegd. Er is nu ook een luxe editie uitgebracht, met een CD met vogelgeluiden. En het typische Dorrestijngeluid natuurlijk, zodat we hem hopelijk ook feilloos herkennen in het veld. (Daniël de Jongh)

Dorrestijns Vogelgids
Hans Dorrestijn
Uitg. Nijgh & Van Ditmar

LEZEN

De Migratiemachine

Vingerafdrukken in je paspoort, irisscans op Schiphol: technologie speelt een steeds grotere rol in het bepalen wie de grens over mag en wie niet. 'Vreemdelingen' kunnen zelfs al worden onderworpen aan bot-analyses en DNA-tests. Om de dagelijkse stroom van reizigers en migranten zo efficiënt mogelijk te kunnen 'verwerken' is een internationaal controlesysteem opgezet dat doet denken aan een geoliede machine. Maar hoe betrouwbaar is de techniek? Welke missers en ongewenste effecten treden er op? Met deze essaybundel wil het Rathenau Instituut de discussie daarover aanzwengelen. Te koop in de boekhandel, en gratis te downloaden op www.rathenau.nl. (Daniël de Jongh)

De Migratiemachine
Huub Dijkstra en Albert Meijer (red.)
Uitg. Van Gennep

ZIEN

Che Part One

Che Part One, ook wel *Che the Argentinian* genoemd, is het eerste deel van twee boeiende speelfilms van Steven Soderbergh over Ché Guevara. In het eerste deel zien we hoe de voormalige Argentijnse arts met Castro naar Cuba trekt om daar de uitgebuite bevolking te mobiliseren voor het omverwerpen van het regime van dictator Batista. Guevara, gespeeld door Benicio Del Toro, wordt niet neergezet als 'de held' maar als een natuurlijk leider die gedurende de strijd zowel een militaire als een maatschappelijke visie voor ogen heeft om Cuba te hervormen. De film beschrijft de strijd vanaf het begin in de wouden tot later in de steden. (Dineke de Zwaan)

In de bioscoop vanaf 19 maart (Part 1)
en 2 april (Part 2)

BELEVEN

Palingsound

Door Rob Janssen

Volendam is *hot*. Bij de Tros wordt sinds een tijdje de reallife-serie 'Palingsoap' uitgezonden, waarin het leven van bekende en minder bekende Volendammers wordt geschetst. Nou kun je je afvragen wat er zo interessant is aan het commentaar van de vrouw van Jan Keizer op zijn colbertje. En hoezeer boeit de manier waarop de moeder van de vriendin van Jan Smit een voetbalwedstrijd van FC Volendam beleeft? Toch geeft de serie een aardig beeld van een bijzondere plaats in Nederland en de innige binding die de mensen met elkaar hebben. (Of is het bijzonder dat de rest van Nederland dat bijzonder vindt?) Parallel aan de tv-serie is zojuist de cd/dvd-box 'Mooi Volendam – De geschiede-

nis van de Palingsound' verschenen. Een mooie compilatie van datgene waarin Volendam al ruim 40 jaar excelleert: muziek maken. Ze staan er allemaal op: BZN, Jan Smit, The Cats, Canyon, Nick & Simon, Piet Veerman, Anny Schilder. De term Palingsound werd ooit door Veronica-dj Willem van Kooten bedacht. Maar wat dat beroemde Volendamse geluid nou precies is, is moeilijk te omschrijven. Zijn het de karakteristieke zangstemmen, zoals die van Maribelle en Carola Smit? Is het de neiging tot stevige orkestratie ter ondersteuning van (ogenschijnlijk) eenvoudige liederen (Eleni van Tol & Tol; Sailin' Home van Piet Veerman)? Of is het de markante samenzang (Lea van The Cats; Mon Amour van BZN)? Feit is dat bijna alle liedjes, hoe gevarieerd ook qua compo-

Foto luispabon / Flickr.com

sitie, op deze verzamelaar zeer herkenbaar zijn en op de een of andere manier bij elkaar passen en horen. Ook leuk: op de dvd zijn oude beelden uit de jaren zestig en vergeten videoclipps te zien. Kortom: een mooi overzicht van typische muziek uit een typisch stukje Nederland. Cultuurgood derhalve.

Mooi Volendam –
De geschiedenis van de Palingsound
Universal Music

Bangmakerij

Het cynische van de financiële crisis is dat de veroorzakers de groep vormen die er níét onder zullen lijden. Als kind werd je bang gemaakt met je vader, de sint en het geloof. Later met de graaiers. Zo van: als we ze geen hoog loon en bonussen geven, lopen ze weg – en hoe moet het dan verder? (Uitkomst: ze bleven, alleen ons geld liep weg.)

Jan Polderdijk, Hoogerheide

Foto's Gaza (2)

In het februarinummer van de Tribune zegt Jerûn Dreves te walgen van het feit dat de SP foto's van kinderlijkjes in Gaza heeft geplaatst. Zelf heeft hij twee zootjes. Voelde Jerûn niet enige opluchting omdat *zijn* zootjes in vrijheid leven? Die Palestijnse kinderen leven in een kooi, ze zijn ondervoed, ontberen medicijnen, water enzovoorts. De wereld moet wel weten dat Israël daar een bloedbad heeft aangericht. Foto's helpen daar enorm bij.

Mevr. T. van het Veld, Amsterdam

Groene stroom

In de vorige Tribune pleit Rix Kijne ervoor om allemaal onze energievoorziening onder te brengen bij Greenchoice, omdat dit bedrijf 100 procent groene stroom levert. Volgens mij is dit echter even grote onzin als de andere energiemaatschappijen die beweren dat je kunt kiezen tussen groene of gewone stroom. Dat is slechts een papieren keuze. In werkelijkheid lopen er geen twee aparte stroomkabels door Nederland, waarvan de ene groene en de andere gewone stroom levert. Dit is recent onder andere aan de orde geweest in het televisieprogramma Tros Radar. Met andere woorden: naar mijn mening is het onmogelijk dat Greenchoice uitsluitend groene stroom levert.

Cor van der Meij, Arnhem

Prik mee: PRIKBORD@SP.NL

Crisis van het Grote Geld

Misschien zie ik het te simpel, maar voor mijn gevoel is de huidige crisis vooral een crisis van het Grote Geld. De graaiers met dikke salarissen en veel te dikke auto (van de zaak natuurlijk). Die mannen zien hun winsten dalen (maar ze maken nog steeds winst) en hun aandelen kelderen (maar die waren al jaren lang 'over de top' gewaardeerd). Ik heb de wijsheid niet in pacht, maar ik zie de zogenaamde *self-fulfilling prophecy*: als we met ons allen maar hard genoeg roepen dat het slecht gaat, dan gaat het vanzelf slecht. Mensen houden dan de hand op de knip, in afwachting van betere tijden. Met als gevolg dat we inderdaad minder consumeren, minder uitgeven. Maar of dat nou zo erg is? U weet toch dat de westerse wereld (zeg maar Europa en Amerika) ongeveer 60 procent van de wereldconsumptie voor zijn rekening neemt, terwijl we maar 30 procent van de wereldbevolking uitmaken. Dat betekent dat we grootverbruikers zijn op het gebied van energie, grondstoffen en consumptie. De restjes zijn voor de Derde Wereld, waar we dan nog aan verdienen ook. En we zijn tegelijk mooi van onze rotzooi af, want die schepen we tegelijkertijd met de klikjes in... Dat neemt niet weg dat de huidige situatie natuurlijk niet geheel risicoloos is voor u en mij. De kans bestaat dat er minder geld beschikbaar komt voor de zorg, want er komt minder belastinggeld binnen. Maar met enige creativiteit moet het toch mogelijk zijn om het niveau van de zorg op peil te houden. Wat ik in ieder geval ga doen, is stevig de vinger aan de pols houden. Door het nieuws te volgen, maar ook via mijn lidmaatschap van vakbond en politieke partij. Alleen kun je het niet en samen kun je toch veel meer.

Willem van Wierst, Roden

Darwinjaar

Het resultaat van 150 jaar ruzie over de evolutietheorie is te karakteriseren als een uitgekristalliseerde patstelling die perspectief biedt, hoe ongerijmd dit ook klinkt. Zo langzamerhand beginnen voor- en tegen-

standers namelijk te beseffen dat zij het nooit met elkaar eens zullen worden, dus dat het geen enkele zin heeft de strijd voort te zetten. Pure tijd- en geldverspilling. Deze realiteit dwingt beide partijen in feite tot vruchtbare samenwerking, zonder gezichtsverlies. De mogelijkheid daartoe is levensgroot aanwezig, ervan uitgaande dat de geest van onze mondialiserende tijd verwijst naar mondiale eenwording in plaats van verdeeldheid. De verwijzing die voor de goed verstaander ook uit de evolutietheorie en het geloof spreekt.

Wouter ter Heide, Zwolle

Opgehokte gehandicapten

Iedereen heeft recht op een menswaardig bestaan. Maar deze regering is bezig met ophokken van de ouderen, door werkgevers toe te staan deze mensen uit het arbeidsproces te gooien. Deze mensen zitten nu thuis achter de geraniums en komen nooit meer aan werk. Maar ook de gehandicapten worden door deze discriminerende regering thuis opgehokt. De bezuinigingen op de thuiszorg en de WMO zijn een ramp. Maar daarbovenop komt de ontoegankelijkheid van openbare gebouwen, zoals restaurants, cafés, theaters en (sport)scholen. De Nederlandse regering en met name staatssecretaris Bussemaker weigeren het verdrag van de Verenigde Naties voor de rechten van gehandicapten te ratificeren. Het wordt echt tijd deze regering een halt toe te roepen.

Cornelis Douw, Tilburg

Crisismedicijn

Er is een eenvoudige oplossing voor de recessie maar onze economen zullen het nooit zien. Door blind te vertrouwen op de markt, zijn zij zelf blind geworden. Door afschaffing van de loonbelasting kan arbeid tot 40 procent goedkoper worden en neemt de werkgelegenheid enorm toe. Wat mensen moeten weten is dat het huidige belastingstelsel is gebaseerd op dat van de bezittende klasse aan het begin van de vorige eeuw. Je kan er zeker van zijn dat niet de heersende klasse de dupe was van dit stelsel, maar de arbeidersklasse. Tot op de dag van vandaag is daarin niets veranderd.

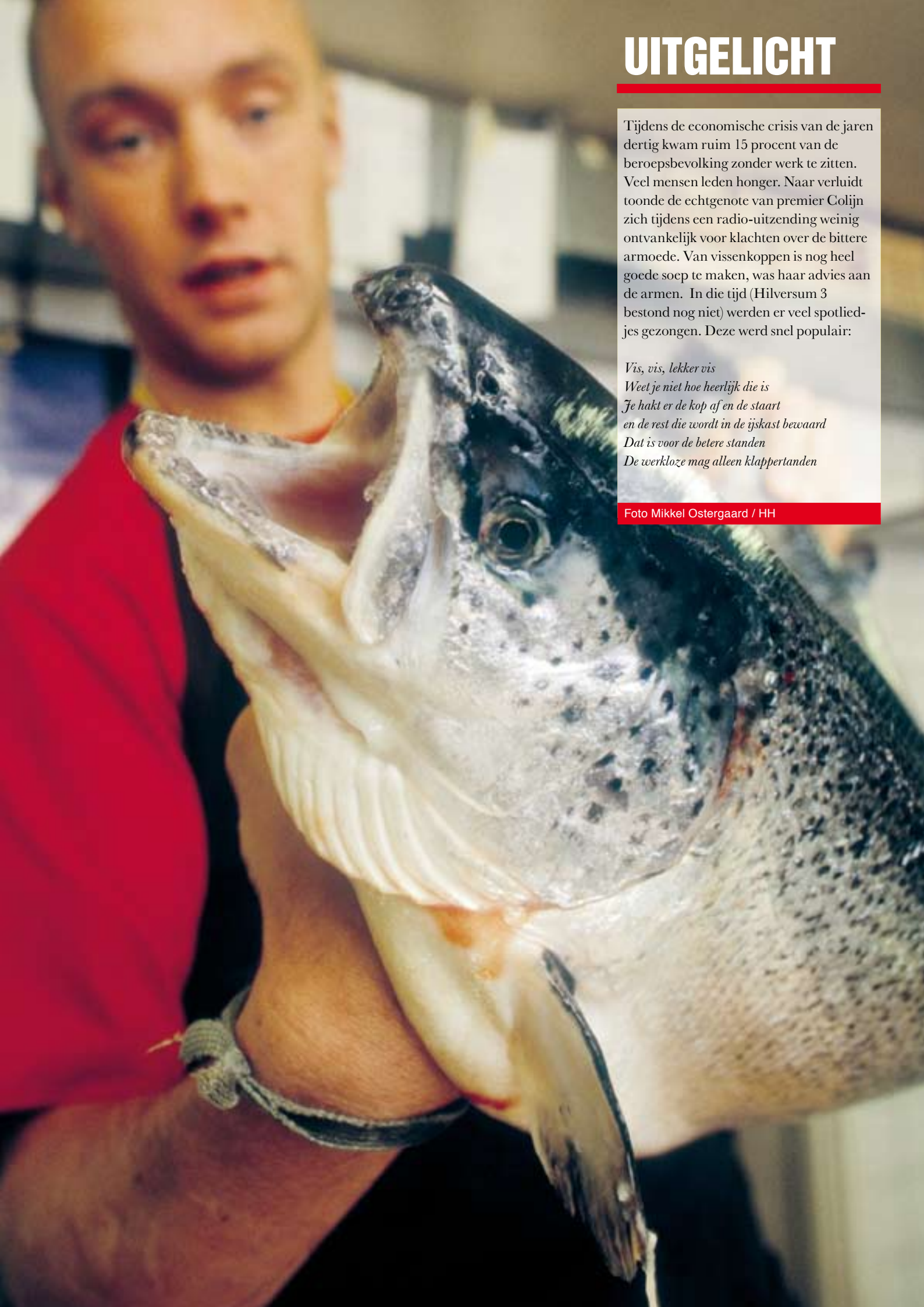
Michael Enright, Den Haag

UITGELICHT

Tijdens de economische crisis van de jaren dertig kwam ruim 15 procent van de beroepsbevolking zonder werk te zitten. Veel mensen leden honger. Naar verluidt toonde de echtgenote van premier Colijn zich tijdens een radio-uitzending weinig ontvankelijk voor klachten over de bittere armoede. Van vissenkoppen is nog heel goede soep te maken, was haar advies aan de armen. In die tijd (Hilversum 3 bestond nog niet) werden er veel spotliedjes gezongen. Deze werd snel populair:

*Vis, vis, lekker vis
Weet je niet hoe heerlijk die is
Je hakt er de kop af en de staart
en de rest die wordt in de ijskast bewaard
Dat is voor de betere standen
De werkloze mag alleen klappertanden*

Foto Mikkel Ostergaard / HH

THEO DE BUURTCONGIERGE

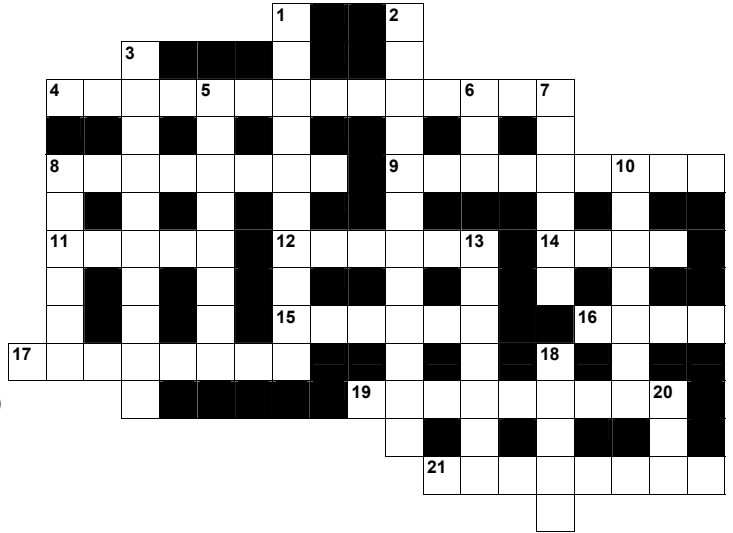

Horizontaal

- 4. Wegwezen! Maak die l.p. schoon. (2,5,7) - 8. Da's gelogen, toch? (8 en 4,4) - 9. Tennis? Dat lijkt geen amusement voor twee. (9)
- 11. Reeds onderricht over het geheel. (5 en 2,3) - 12. In Frankrijk is deze lekkernij twee keer goed. (6) - 14. Zelfingenomen: zinloos. (4) 15. Om te gedijen moet je contact maken met de grond. (6) - 16. Hemelse beroemdheid. (4) - 17. Populaire arbeider zorgt dat je je snel thuisvoelt in je nieuwe baan. (8) - 19. Van dit meubelstuk is het goed eten. (9)
- 21. Militaire onderneming, met chirurgische precisie uitgevoerd. (8)

Verticaal

- 1. Binnen budget; reken contant af. (10 en 6,4) - 2. In deze akte verschijnt de agrariër met zijn werk op het toneel. (12) - 3. Te verwaand stuk gegaan. (10) - 5. In de bajes krijgt iedere gevangene een teiltje. (8)
- 6. Kledingstuk voor een (oude) sukkel. (3) - 7. Op de x-as geen inkomensverbetering. (6) - 8. Opvolgers van primaten imiteren alleen maar. (6) - 10. Kleine vrucht geeft licht. (7) - 13. Voortdurend komt de geestelijke aan haar einde. (7 en 3,4) - 18. Haar aan de sleutel. (5)
- 20. Geen werklustig volk. (3)

IMAGINAIRE WOORDENLIJST maart2009

Opdracht: de bedoeling is een zo spitsvondig, interessant of verrassend mogelijke betekenis te vinden voor de 20 - tot op heden onbestaande - woorden onder 'Opgaven'. De meest originele inzendingen worden door de redactie als prijswinnaar bestempeld.

- 1 Kronklusie
- 2 Misformatie
- 3 Vijfsterrenklooster
- 4 PC-prooi.....
- 5 Perifermentatie.....
- 6 Kamerlied
- 7 Correctieplateau
- 8 Levensverachting
- 9 Wandelspanning
- 10 Anti-animatie.....

- 11Opgeblogd.....
- 12 Modernitaal
- 13 Calamiflage
- 14 Kunstknoeier.....
- 15 Virtueeldaad
- 16 Beurslijf.....
- 17 Antistelling.....
- 18 Bliksemcabinet
- 19 Pro Reforma
- 20 Ontvraagformulier.....

HENRY EN LUCAS, © FLW 2009

OPLOSSING CRYPTOGRAM februari 2009

Horizontaal

- 5. Kraakwagen - 7. Stomverbaasd - 8. Vellen - 9. Belbus
- 12. Blaaspijpje - 14. Week - 15. Bergkat - 16. Kasteeltuin
- 18. Onderonsje.

Verticaal

- 1. Vakkennis - 2. Fonds - 3. Rammelaar - 4. PA - 5 Kattenbak
- 6. Gratenpakhuis - 10. Beesten - 11. Stek -13. Parelhoen
- 15. Boeien - 17. Alom.

INZENDINGEN KORT NEDERLANDS februari 2009

Nienke Eicker-Snoek uit Papendrecht, Ben Pegman uit Amsterdam en Wim Musch uit Zutphen verdienen een eervolle vermelding voor hun originele vondsten.

Stuur uw oplossing vóór 31 maart naar de Puzzelredactie van de Tribune, Vijverhofstraat 65, 3032 SC Rotterdam of tribunepuzzel@sp.nl. Onder de inzenders van een goede oplossing wordt een gesigneerd boek verloot uit de SP-boekenstal.

Winnaar van cryptogram februari: R. de Heer uit Aalst

LEDING
STOMERIJ

GESPECIAL

SP

www.sp.nl

De wijkagenten van Klarendal

